

Nowy Dziennik

Adres red. Kraków, Orzeszkowej 7.
Nr telef. Kraków, P. K. O. w Krakowie 400.630.
Wydawniczej „NOWY DZIENNIK”
Wszystkie nadsyłane wpłaty do Administracji.
Redakcja nie będzie uwzględniona.
Zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena numeru
20
groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 10, kwrt. Zł. 12-60
w Krakowie z odniesieniem do domu : 4-60, : 13-00
Na prowincji: z przesyłką pocztową : 5-00, : 15-00
Zagranicą: z przesyłką pocztową : 8-25, : 25-00
Głoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0-15, wiersz milimetr.
1-szp. Zł. 0-20, nadciśnięte Zł. 0-60, wiersz milimetr. 1-szp. w tekście
Zł. 0-85, wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 1-—, gratulacje
Zł. 10, inseraty zamiejscowe o 50%, zagranicą: 100% droższe

Problem mniejszości na kongresie w Genewie

Z końcem bm. odbędzie się w Genewie drugi między państwowy zjazd mniejszości narodowych. Instytucja kongresów mniejszościowych jest bardzo młodej daty i trudno dlatego na podstawie dotychczasowych wyników przesądzać praktyczne znaczenie i doniosłość wspólnych narad przedstawicieli parlamentarnych ludności, stanowiącej w swych krajach mniejszość, walczącej o uznanie i urzeczywistnienie praw do swobodnego rozwoju kulturalnego. Bezspornie jednak sam fakt wspólnych narad, ujawniający solidarność interesów np. Polaków w Niemczech i Niemców w Polsce odśladający interesujący kształt zagadnienia, i zmusza świat polityczny do przyjrzenia się zagadnieniu mniejszościowemu z specyficznie go punktu widzenia.

Zainteresowanie się sfer politycznych losom pewnych mniejszości, żyjących w innych państwach nie jest zjawiskiem nowym. Na tej podstawie opierała się w dawniejszych czasach zniechęcona przez państwa silniejsze polityka interwencji wielkich mocarstw, która w konsekwencji prowadziła nieraz do przenikania wpływów jednego państwa na terytorjum państwa drugiego, do tworzenia i rozszerzania t. zw. sfery wpływów. Taką polityką interwencji zainicjowała Rosja podbój Polski przedrozbiorowej w imię praw dyssydentów. Na to zwykło się u nas wskazywać jako na niebezpieczeństwo ograniczenia suwerenności państwowej, płynące z międzynarodowych gwarancji praw mniejszości narodowych w Polsce.

Nie należy się co do tego ludzi że miarodajne, poważne czynniki polityczne i w Polsce nigdy nie zapoznawały istotnej, 100-procentowej różnicy między polityką interwencji po szczególnych mocarstw, używających argumentu ochrony interesów pewnej grupy ludności za pokrywkę swych celów imperjalistycznych, a zasadą uznaną w traktatach pokojowych, likwidujących wielką wojnę światową — zasadą międzynarodowej konstytucji dla ochrony mniejszości w poszczególnych państwach. — Traktat o mniejszościach narodowych, zrodzony z ducha demokracji — mimo niekonsekwencji, tkwiącej w fakcie nieprzyjęcia go przez państwa zwycięskie w wojnie — jest pierwszym wyraźnym zaczątkiem kodyfikacji praw mniejszości narodowych pod powagą i gwarancją forum międzynarodowego w imię moralnych interesów ludzkości. Przekonano się po wojnie prowadzonej pod hasłem samostanowienia narodów, że przez długi przynajmniej jeszcze czas, a w wielu wypadkach wogóle zupełnie ściśle pokrycie granic terytorjalnych państwa z granicami etnograficznymi narodów państwowych pozostanie niewykonanym ideałem. Części różnych narodów, posiadających własne organizacje państwowe zawsze znajdują się będą w większej liczbie poza granicami swej narodowej państwowości, pewne narodowości długo jeszcze w granicach obcej państwowości czekać będą musiały na zaspokojenie swych aspiracji państwowych albo (jak Żydzi) skazane pozostaną przez rozwój historyczny na sytuacji mniejszości w granicach różnych państw. Świadomość ta wzmocniła przekonanie powszechne o konieczności trwałych gwarancji bytu i wyzycia się

mniejszości narodowych.

Życie na każdym kroku łamie tendencje nacjonalistyczne większości wobec mniejszości i wysuwa kolizję interesów jednej części narodu żyjącego w granicach własnej państwowości z interesem innej części narodu, żyjącego jako mniejszość w obcym państwie. Większość polska w państwie polskim nie może, gdyby nawet chciała obojętnie przejść do porządku nad losem Polaków, stanowiących mniejszość w państwie niemieckim i na odwrót. Bo gdyby nawet większości narodowo-państwowe w interesie celów nacjonalistycznych w granicach swego państwa poświęcić chciały swe rozprószone mniejszości, one same przypominają się codzienną walką o utrzymanie jaźni narodowej a łącząc się ponad granicami państwowymi do solidarnej obrony interesów mniejszościowych, stawiają świat polityczny przed zagadnieniem, które pominać i przeoczyć się nie daje.

Na kongresie w Genewie poważna liczba parlamentarnych przedstawicieli mniejszości reprezentować będzie blisko 50.000.000 obywateli należących w swych państwach do kategorii mniejszości narodowych. W ten tkwi niezaprzeczalnie najdonioślejsze znaczenie samego faktu zjazdu, w tej liczbie najdobitniej wyraża się siła i znaczenie zagadnienia.

Sprawa mniejszości narodowych w Polsce przechodziła swoje koleje. Usiłowano niejednokrotnie z wielu stron przeciwstawić się frontowi mniejszości, wyobrażającemu siłę tendencji rozwojowych, aż — polska mniejszość na Litwie w jednym stanęła froncie z mniejszością żydowską, a mniejszość polska w Niemczech na wspólnym kongresie stawiała się zeszłego roku dla omówienia walki o mniejszościowe prawa! W końcu fakty takie wymuszają wszędzie zrozumienie, że obok interesów państw istnieją w granicach tych państw ku zaspokojeniu dążące tendencje mniejszościowe, które nie przeciwstawiając się najzupełniej interesom państwowym, a siłą świadomej solidarności 50.000.000 obywateli różnych państw, należących do mniejszości narodowych domagają się urzeczywistnienia. Moralny w tym względzie obowiązek wypływa z zasady samostanowienia narodów, która doprowadziła szereg niedawno jeszcze bezpaństwowych narodów do odzyskania państwowości, prawny obowiązek opiera się na pierwszej próbie kodyfikacyjnej praw mniejszościowych w traktatach międzynarodowych, a faktyczna konieczność płynie z warunków życiowych i tendencji rozwojowych mniejszości w poszczególnych państwach.

Kongres w Genewie oznacza przypomnienie światu wielkiego zagadnienia. Jest rzeczą znamienitą, że na ostatnim kongresie doszło do pewnego nieporozumienia między uczestnikami, reprezentującymi mniejszości narodowe w poszczególnych państwach, a to ze względu na odmienne ustosunkowanie się do celu i zadań wspólnej ponadpaństwowej akcji mniejszości ze strony mniejszości terytorjalnych o aspiracjach państwowych i mniejszości aterytorjalnych. Mniejszości terytorjalne uważają się za większość na swoich terytoriach, wyczekując momentu państwowego usamodzielnienia się. W tej samej chwili, w

której aspiracje ich doznalyby zaspokojenia, przemieniają się one z mniejszości w granicach obcego państwa w większość na własnym terytorjum. I towarzystwie walki o prawa mniejszościowe dziś — mogą się stać jutro stroną w stosunku zmienionym. Mniejszości terytorjalne nie uważają się dlatego i nie są w rzeczywistości mniejszością par excellence. Dla pierwszych kongres mniejszości uchodzi za trybunę międzynarodową, z której chcą głosić światu swoje żądania i aspiracje. Kongres jednak uznaj się za instrument walki o prawa mniejszościowe par excellence. Z tego powodu z niektórych stron podniesiono uwagi sceptyczne co do znaczenia całego kongresu, który w tym charakterze przedstawia znaczenie więcej teoretyczne.

Ale nie zawsze praktyka wyżej stoi od teorii. Teoria praw mniejszościowych musi się stać powszechnie uznaną a jej uznanie będzie największym czynem praktycznym tego i następnych kongresów mniejszościowych. W ten widzę największe znaczenie wspólnej platformy narad mniejszości narodowych różnych państw wogóle, a dla nas w szczególności. —

Idea praw mniejszościowych rzucana jako posiew kongresu kiełkować będzie dopóty, dopóki nie stanie się żywą ideą nowoczesnej polityki odrodzonego politycznie świata.

Posłł Dr. Abraham Insler.

—o—

Kongres w Genewie

Warszawa, 17 VIII. PAT. Dnia 25 sierpnia rozpocznie się w Genewie drugi międzynarodowy kongres mniejszości narodowych. Na pierwszym kongresie mniejszościowym, który odbył się w październiku r. ub. w Genewie, reprezentowanych było 30 grup z różnych państw, wśród których były cztery grupy polskiej mniejszości, mianowicie: Niemiec, Litwy, Łotwy i Czech. Tego roku kongres powiększy się o 4 nowych grup. Między innymi dopuszczone będą grupy polskich mniejszości 5 państw, a mianowicie Niemiec, Litwy, Łotwy, Czech i Rumunii. Grupa polskim przydzielono 3 referaty. Grupy te będą obok grup niemieckich i żydowskich, najpoważniejszym czynnikiem na drugim kongresie międzynarodowych mniejszości Europy w Genewie. Z Polski reprezentowane być mają mniejszości niemieckie, białoruskie, ukraińskie i żydowskie.

Powrót Prezydenta Rzeczypospolitej

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 17. VIII. Sin. Dziś o godzinie 10:15 rano powrócił ze Spawy do Warszawy Prezydent Rzeczypospolitej p. Mościcki. Po odebraniu raportu od szefa kancelarii cywilnej oraz wojskowej, p. Prezydent odbył z premierem Bartlem naradę w sprawie gospodarczej sytuacji państwa.

Ustawa przem zredagowana będzie dopiero w październiku

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 17. VII. Sin. Jak się dowiaduje, ustawa przemysłowa, która miała być definitywnie opracowana najdalej do września, będzie ostatecznie zredagowana dopiero w miesiącu październiku.

Najważniejsze postanowienia dekretu o godz. pracy w handlu

Ułgi w przymusowym spoczynku niedzielnym.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17. VIII. Sin. Ministerstwo pracy i opieki społecznej, opracowało projekt rozporządzenia o godzinach pracy w handlu i przesłało go instytucjom gospodarczym oraz związkowi zawodowemu, celem wyrażenia opinii.

W najważniejszych punktach projekt ten określa: Sklepy spożywcze i jatki mięsa mogą być otwarte przez 12 godzin na dobę. Zakłady fryzjerskie i sklepy (poza spożywczymi) — 10 godzin, przy czym władze administracyjne mają prawo przedłużania czasu otwierania zakładów fryzjerskich o 2 godziny dziennie na 20 dni do roku.

Władze administracyjne mogą zezwolić na otwieranie w niedziele i święta sklepów spożywczych i kwicciarni od 7—10 rano, a w czasie letnich miesięcy także jatek mięsnych.

Godziny otwierania i zamykania sklepów ustalają władze administracyjne pierwszej instancji a w miastach, liczących powyżej 100 tysięcy mieszkańców władze drugiej instancji w porozumieniu z okręgowym inspektorem skarbowym.

Uliczna sprzedaż gazet i tytoniu odbywać się może od godziny 7 rano do 10 wieczór, sprzedaż uliczna innych artykułów w godzinach otwierania sklepów.

Jak się przedstawia sprawa amnestji?

Wywiad własny „Nowego Dziennika”

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 17. VIII. Sin. W związku z ogłoszeniem o amnestji i zaprzeczeniu oficjalnym, jakie się w tej sprawie ukazało, zwrócił się korespondent „Nowego Dziennika” do wicemin. sprawiedliwości p. Siennickiego, o wyjaśnienie sprawy. P. wiceminister oświadczył:

— Wiadomości o amnestji, stosowanej wobec kandydatów są nieprawdziwe, gdyż do uchwalenia amnestji powołany jest jedynie Sejm. Jednakże min.

sprawiedliwości, jak dotąd, tak i teraz sporządza listę tych, którzy już odbyli część kary. Ostatnio tylko czyni to ministerstwo w szerszym zakresie. Ponadto sporządzana jest lista tych, którzy brali udział w rozruchach do r. 1923, a wreszcie przestępców z okresu wojny. Wszystkie te listy będą przedstawione p. Prezydentowi Rzeczypospolitej do uśkawienia indywidualnego.

Zaprzeczenie urzędowe o dymisji min. Klarnera

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17.8. (Sin.) Prezydium rady ministrów ogłasza komunikat, w którym zaprzecza wiadomościom, jakie się ukazały w prasie o bliskiej dymisji min. skarbu Klarnera i powołaniu na jego miejsce p. Michałskiego.

go.

Wasz współpracownik dowiaduje się z najkompetentniejszego źródła, że wbrew zaprzeczeniu urzędowemu dymisja p. Klarnera jest wciąż aktualną.

Wpływy skarbowe w pierwszej dekadzie sierpnia

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 17. VIII. Sin. Według zestawienia tymczasowego wpływów z danin i monopolów państwowych, sporządzonego przez min. skarbu okazuje się, iż w pierwszej dekadzie bm. podatki bezpośrednie przyniosły 8 milionów 100 tysięcy złotych. Nadzwyczajne dodatki do danin publicznych — 356 tysięcy złotych, podatki pośrednie — 3 miliony 300

tysięcy złotych, cla — 6 milionów 600 tysięcy złotych, opłaty stempłowe 3 miliony 700 tysięcy, mono pole państwowe 15 milionów 500 tysięcy złotych. Ogółem dochody skarbu państwa w pierwszej dekadzie bm. wyniosły sumę 38 milionów złotych, a więc mniej więcej tyle, ile w pierwszej dekadzie miesiąca ubiegłego.

Zwrot w śledztwie w sprawie wybuchu na wyspie Csepel

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Budapest, 17. VIII. (D) Komisja prowadząca śledztwo w sprawie eksplozji w Csepel przesłuchała pewnego młodego człowieka, który podał, iż w dniu krytycznym widział dwu ludzi, mówiących ze sobą po serbsku, którzy następnie odjechali autem. Komisja śledcza odkryła w pobliżu miejsca katastrofy

ślady stóp ludzkich, co do których przypuszcza, że są one śladami wyżej wymienionych podejrzanych osobników, którzy ukryli się w tym miejscu i przypatrywali się skutkom swego dzieła. Oczekują sensacyjnych rewelacji w związku z tym nowym zwrotem w sprawie katastrofy w Csepel.

Kongres górników uchwalił przystąpić do rokowań

z pracodawcami

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Londyn, 17.8. (L) Kongres delegatów związków górniczych zakończył dzisiaj obrady. Na kongresie zapadła większością głosów uchwała, upoważniająca egzekutywę do nawiązania rokowań z przedstawicielami pracodawców i rzą

du celem zakończenia strajku węglowego.

Uchwała powyższa uważana jest za początek końca przewlekłego strajku węglowego w Anglii.

Nowe pretensje Hiszpanji

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Londyn, 17.8. (L) Z San Sebastjan nadeszła wiadomość, iż Primo de Rivera zażądał

od mocarstw wciągnięcia Tangeru do hiszpańskiej sfery wpływów w Marokku. O spełnie

nia tego żądania uzależnia Hiszpanja swe dalsze stanowisko w sprawie reorganizacji Rady Ligi narodów, względnie w sprawie przyjęcia Niemiec do Ligi.

Żądanie to wywarło w kołach dyplomatycznych duże wrażenie. Jak słychać, Anglija i Francja wypowiedziały się stanowczo przeciw projektowi Hiszpanji.

Piłsudski — Sikorski

Głos paryskiego dziennika

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż, 17.8. (K) „Journal de Debats” ogłasza artykuł, w którym wskazuje, iż pogodzenie się marszałka Piłsudskiego z generałem Sikorskim, który cieszy się znacznym kredytem moralnym w zagranicznych kołach wojskowych i dyplomatycznych, byłoby bardzo mile widziane zagranicą. Francja pierwszaby temu przyklasnęła.

Nowy wiceminister spraw wojskowych

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17.8. (Sin) Dotychczasowy wiceminister spraw wojskowych generał Burkhart-Bukacki został w dniu dzisiejszym mianowany inspektorem armji. Na stanowisko wiceministra został powołany pułkownik Fabrycy, dotychczasowy dowódca III. dywizji.

Podoficerowie zawodowi mają również otrzymać dodatki funkcyjne

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17. VIII. Sin. W min. spraw wojskowych toczą się narady w sprawie polepszenia bytu podoficerów zawodowych. Słychać, że mają im być przyznane, podobnie, jak oficerom dodatki funkcyjne.

Na co mają pójść fundusze budowlane?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17. VIII. Sin. Premier Bartel wystosował do min. skarbu p. Klarnera pismo w związku z nowelą do ustawy budowlanej, w którym zwraca uwagę, że w pierwszym rządzie fundusze na budowę domów mają być obracane na budowę domów robotniczych, domów dla inteligencji, oraz na drobne mieszkania.

Organizacja komunalnych kas oszczędności

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17. VIII. Sin. W min. skarbu toczą się narady pod przewodnictwem dyrektora departamentu obrotu pieniężnego, w sprawie ustalenia tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji powiatowych i miejskich kas oszczędności.

Ciągnięcie loterii klasowej

Szósty dzień.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 17. VIII. Sin. W dzisiejszym 6-tym dniu ciągnięcia 5-klasowej loterii państwowej padła wygrana na następujące numery: zł 3.000 — nr.: 42521, 2.000 złotych — nr. 54024, 1000 złotych — 11.204, 45.160, 45.863 46.906, 57.311, 64.284.

Co stoi na przeszkodzie wywozowi zboża z Polski?

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 17. VIII. Sin. W wywiadzie prasowym oświadczył dyrektor syndykatu rolniczego p. Chrzastowski, iż wywóz zboża hamuje różnica cen na rynku zagranicznym, która jest w tej niższa od naszych cen na rynku wewnętrznym. Deprymująco działa również na wywóz polskiego zboża zagranicę znaczne zwiększenie wywozu zboża ze Stanów Zjednoczonych, które w roku obecnym będą miały 2 i pół razy większą zdolność wywozu, aniżeli w roku ubiegłym.

Jak brzmie rozporządzenie o utworzeniu Rady prawniczej?

Ogłoszone w numerze 83 Dziennika Ustaw Rz. z dnia 14 bm. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o utworzeniu Rady Prawniczej ma następujące brzmienie:

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W celu udzielania na żądanie Rządu opinii o projektach ustaw i rozporządzeń zostaje powołana Rada Prawnicza.

Art. 2. Rada Prawnicza składa się z radców zwyczajnych, radców nadzwyczajnych i referentów.

Prezesem Rady Prawniczej jest Minister Sprawiedliwości, który wyznacza w swoim zastępstwie wiceprezesa i przewodniczących obrad z pomiędzy radców zwyczajnych Rady Prawniczej.

Art. 3. Radców zwyczajnych Rady Prawniczej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów z pomiędzy osób wyróżniających się znajomością prawa i administracji państwowej; radców nadzwyczajnych powołuje Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwym ministrem z pośród znawców szczególnych dziedzin zarządu państwowego.

Referentami Rady Prawniczej są wyznaczeni urzędnicy Ministerstwa Sprawiedliwości lub delegowani do Rady Prawniczej urzędnicy innych Ministerstw, a także osoby przez Ministra Sprawiedliwości powołane.

Biuro Rady Prawniczej wchodzi w skład Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 4. Radcy zwyczajni biorą udział w posiedzeniach komisyjnych Rady, tudzież udzielają na żądanie Ministra Sprawiedliwości opinii pisemnych o projektach udzielonych sobie do zaopiniowania.

Radcy nadzwyczajni biorą udział w posiedzeniach komisyjnych w miarę potrzeby na zaproszenie Prezesa Rady.

Referenci Rady Prawniczej przygotowują na posiedzenia komisyjne Rady motywowane projekty lub opinie o projektach ustaw lub rozporządzeń i redagują uchwały Rady powzięte na posiedzeniach komisyjnych.

Art. 5. Projekty ustaw i projekty rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej powinny być przed ich rozpoznaniem na Radzie Ministrów przekazane Ministrowi Sprawiedliwości celem podania ich opinii Rady Prawniczej. Rada Ministrów może zarządzić zasięgnięcie opinii Rady Prawniczej także co do innych projektów rozporządzeń. Poszczególni ministrowie mogą zwracać się o zaopiniowanie przez Radę Prawniczą rozporządzeń wydawanych przez nich w zakresie

własnego działania.

Art. 6. Projekty skierowane do Rady Prawniczej będą przede wszystkim opracowane przez referenta Rady Prawniczej, poczem Minister Sprawiedliwości postanowi, czy zachodzi potrzeba rozważania projektu na posiedzeniu komisyjnym Rady. Skierowanie projektu na posiedzeniu komisyjnym Rady może być również zarządzane uchwałą Rady Ministrów.

Art. 7. Rada Prawnicza opiniuje projekty pod względem ich zgodności z konstytucją oraz całokształtem obowiązującego ustawodawstwa, a także pod względem techniki ustawodawczej.

Art. 8. Rada Prawnicza opiniuje w komisjach stałych lub nadzwyczajnych, tworzonych według wskazań regulaminu Rady.

Opinie Rady Prawniczej w komisjach zapadają większością głosów osób obecnych na

posiedzeniu. W posiedzeniach komisji może brać udział z głosem stanowczym właściwy minister lub jego delegat.

Minister Sprawiedliwości przedstawia Radzie Ministrów opinię Rady Prawniczej obok własnej opinii, o ile pomiędzy nimi zachodzi różnica.

Opinia Rady Prawniczej nie jest dla Rady Ministrów wiążąca.

Art. 9. Radcy i referenci Rady prawniczej mogą otrzymać wynagrodzenie za udział w pracach Rady. Wysokość tego wynagrodzenia określi Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu według zasad ustalonych uchwałą Rady Ministrów.

Minister Sprawiedliwości ma pieczęć nad zaspokojeniem potrzeb materialnych Rady Prawniczej i wyjednywa niezbędne dla niej kredyty.

Art. 10. Ustrój wewnętrzny Rady Prawniczej oraz regulamin obrad i prac ustali rozporządzenie Rady Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1926.

Polska, Niemcy i Francja

Sensacyjne plany niemieckiego przemysłowca Arnolda Rechberga.

Znany przemysłowiec Arnold Rechberg rozwinął od dłuższego czasu bardzo ożywioną działalność polityczną. Rechberg utrzymuje bardzo intymne stosunki z wybitnymi dyplomata mi niemieckimi wszystkich prawie obozów politycznych, a za główny cel tej działalności postawił sobie pojednanie Francji z Niemcami. W tym celu podróżuje ciągle między Paryżem a Berlinem, udziela wywiady na prawo i na lewo, jednym słowem przyczynia się znacząco do ożywienia opinii publicznej w tym martwym sezonie ogórkowym.

Ostatnio wystąpił z nowym planem pogodzenia Francji z Niemcami a do kombinacji swojej wciągnął także Polskę. Warto opinie polską poinformować o wielce oryginalnych planach p. Rechberga, dlatego pozwolimy sobie w krótkości przytoczyć je za paryskim „Matinem”, który nawiasem powiedziałszy całkiem poważnie je traktuje. Oto co Rechberg poleca Francji, Niemcom i — Polsce:

„Moskiewska międzynarodówka widzi w Polsce zapórę przeciwko bolszewickiej propagandzie, zdążającej do wywołania rewolucji światowej w Europie. Moskwa usiłuje też wszelkimi sposobami Polskę zniszczyć.

W ramach tych usiłowań leży tendencja sprowokowania wojny między Polską a Niemcami, chociażby w porozumieniu z niemieckimi nacjonalistami. Dla moskiewskiej międzynarodówki byłoby najkorzystniejszym, gdyby Polska uległa przemocy niemieckiej, bo po przegranej wojnie padłaby ofiarą bolszewiz-

mu, podczas gdy Niemcy poniosłyby klęskę nad Renem albo nad Elbą, nie mogąc sprostać technicznie lepiej uzbrojonej Francji. Jeśli zaś Rosji się nie udało doprowadzić do wojny polsko-niemieckiej, będzie dalej podkopywała grunt pod Polską przez komunistyczną propagandę, by tą dłuższą i uciążliwą drogą dojść do celu.

Położenie Polski jest pod względem politycznym i strategicznym nie korzystne. Wschodnim sąsiadem Polski jest bolszewicka Rosja, a więc nieprzejednany wróg polskiego państwa. Na zachodzie są Niemcy także wrogiem Polski. Jest rzeczą wykluczoną, by Niemcy kiedykolwiek przeboleli utratę korytarza Wiśły i Gdańska. Dotychczas Polska przynajmniej relatywnie znajdowała obronę w tem, że niemieccy odpowiedzialni politycy zdają sobie dobrze sprawę z tego, że atak na Polskę w celu windykacji korytarza i Gdańska wywołać musi wojnę z Francją. Jeśli jednakowoż niemieckiemu i francuskiemu przemysłowi uda się wytworzyć porozumienie między francuską stalą a niemieckim węglem, wtenczas Francja i Niemcy zostaną spojone na przyszłość nierozzerwalnymi węzłami. W następstwie musi nastąpić polityczne i militarne przymierze między Francją a Niemcami, a bezpieczeństwo Francji zostanie oparte na znacznie pewniejszych podstawach niż je zapewniają dotychczasowi polityczni sprzymierzeńcy francuscy.

Francja żywi sympatię dla Polski, ale zaw-

JÓZEF OPATOSZU.

Lynch

Niedaleko od wsi Bowrek między plantacjami bawełny, które ciągnęły się daleko jak tylko okiem sięgnąć można było a gęstym sosnowym lasem porośniętym tu i ówdzie drzewami cyprysowemi stała stara czarna budowla zbudowana z okrągłych kłoców. Kłocę były popękane ze starości, zasmarowane gliną i czarne z brudu, a gdyby nie kilka kur, które się kąpały w gorącym piasku, możnaby było przypuszczać, że jest to ruina, że nikt tu nie mieszka. Bliżej do lasu, na wzgórzu stał dąb bez gałęzi i bez kory, z wypalonym orłem na pniu. Dąb był otoczony kamieniami — w ślad, że kiedyś tu Indianie odprawiali modły.

Ongiś, bardzo dawno temu generał Bowrek powyszczał w imię Boga i w imię angielskiego króla połowę pokojowego plemienia Tszuraki, a pozostałych pędził w ciągu dziesiątek lat z miejsca na miejsce aż pomału wymigrowali stąd, przenosząc się do Florydy. Dla tego król łaskawy mu zezwolił, by uprawiał handel niewolnikami i podarował mu szmat ziemi, którą nazywa się teraz Blouwiedge. Generał wystawił tu budowlę z kłoców, przywiózł kilkadziesiąt rodzin murzynskich i zabrał się do uprawy bawełny. Było to jeszcze w owych czasach, kiedy w dzień mogli się swobodnie obracać tylko biali a kiedy w nocy biali

dać się obok jego żony śmiano się z niego do rozpuku.

Po wojnie domowej wszyscy murzyni rozprószyli się, osiedli w dalekich miastach i wsiach, gdzie ich nikt nie znał, między tymi, zaś którzy tutaj pozostali był Jim ze swymi dziećmi.

A i Bowerkowie pomału się rozprószyli lub też wymarli, a cały majątek przeszedł do dalekich krewnych z Anglii, a gdyby nie nazwa wsi nikt by chyba nie wiedział, że żył kiedyś generał Bowrek. Plantacje bawełny wzięli bogaci farmerzy w dzierżawę, a Jim stał się „formanem” i poszukiwał w okolicznych osadach murzynów do pracy.

Na progu w cieniu, siedział stary murzyn. Bose nogi wystawił jak gdyby krokwie, a za długie ręce opłoty nogi przychem szerokie dłonie z rozpostartymi palcami, jak gdyby nie mogły się zamknąć, zdawały się dotykać ziemi. Drzemał, mając oczy na pół przymknięte. Krótki pałski nos z wielkimi nozdrzami, kędzierzawe włosy, które sięgały aż do brwi, nagie ręce, oraz plecy jakgdyby owinięte w siwą, wypłowiałą skórę — wszystko to przypominało starego orangutana.

Muchy wielkie jak pszczoły ze złotymi brzuchami stały na wołochatych rękach, na zarośniętym czole, na nosie. Tękały coś przednimi i tylnymi nóżkami przylatywały i odlatywały, brzęcząc.

A jego to prawie nic nie obchodziło. Drzemał i marzył o owych czasach kiedy na polu był urodzaj,

kiedy nie trzeba było na płotach powieszać węży, by spadł deszcz. Murzyn nie miał żadnej troski, a jedzenia miał pod dostatkiem — było się więc wesoło, wiedziało się bowiem, że biały człowiek troszczy się o ciebie. A gdy zagrano na „bandzu” zbiegł się naród z daleka i w środku pola zabrał się do tańców. Od czasów jednak wojny domowej wszystko się zmieniło. Wszystko stało się droższem i droższem, a człowiek nie może już formalnie żyć. Młodzież stała się duka i suchawa, niema już respektu przed białym, nie chce się już dać wpisać w jarzmo...

Kiedyś biały miał bicz dlatego nie wiedziało się wówczas co to znaczy „lynch”. Wojna była dla murzyna prawdziwą klątwą, odcięła ręce i — jak pastor Harter kiedyś mu powiedział — kazała im pracować bez głowy.

W jego tępych mózgu wyłoniła się porażająca historia, jakto Pan Bóg stworzył murzyna i białego człowieka i postawił przed nimi dwa worki, wielki i mały. Wezwał pierwszego murzyna rozkazując mu, by wybrał sobie worek. Murzyn o wielkich żarłocznych oczach wybrał wielki worek. Biały człowiek znalazł w swoim woreczku flaszki atramentu i pióro a murzyn plug i broń. Od tego czasu uprawia murzyn pole, a biały prowadzi księgi.

Od czasu do czasu potrzaskał głowę, otworzył usta wyszczerzył wyżarte starością zęby jak gdyby nimi chciał odpedzić muchy i znów popadł w drzemkę.

ciąg dalszy nastąpi.

szę upatrywała w Polsce tylko wojskową placówkę, która ma czuwać na wschodzie Niemiec, realne interesy Francji są więcej antyniemieckie niż propolskie. Jeśli więc ten antyniemiecki interes Francji przemieni się w pro-niemiecki to dotychczasowy stosunek Francji do Polski wypływający ze sympatii pozbawiony zostanie realnych podstaw. Być więc może, że w przyszłości Francja będzie popierała tendencję Niemiec zdążających do wcielenia Gdańska i korytarza Wisły w skład państwa niemieckiego. Polska włączona z jednej strony między bolszewizm a z drugiej strony między sojusz niemiecko-francuski nie będzie już miała siły do oporu.

Sądzę, że mądrą będzie polityka Polski je-dną sytuację tę weźmie pod rozwagę. Dlatego jeszcze 22 kwietnia 1926 r. proponowałem w „Le Matin”:

Polska oddaje Niemcom Gdańsk i korytarz Wisły. Przyznaje Niemcom w Polsce zupełne równouprawnienie. W zamian za to gwarantuje Niemcy i Francja granice Polski. Gdańsk pozostaje potem wolnym dla Polski tak, że

handel Polski żadnego nie ponosi uszczerbku. Prócz tego otrzymuje Polska do dyspozycji port w Kłajpedzie. Na Górnym Śląsku powstaje — bez zmiany granic — polsko-niemiecki kartel przemysłowy jako uzupełnienie francusko-niemieckiego związku przemysłowego. — Wreszcie Polska przyłącza się do przymierza francusko-niemieckiego. Po dłuższych wywodach uzasadniających te polityczne plany kończy Rechberg następującym apelem pod adresem Polski:

„Sądzę że każdy polski patriota przyjmie mój projekt, który zabezpiecza przyszłość i rozwój państwa polskiego”.

Przytoczyliśmy te plany, zamiary i opinie niemieckiego „senatora” nie tylko jako ciekawostkę polityczną, lecz by opinię Polski pointor mować o nastrojach panujących w pewnych kręgach tak Francji jak i Niemiec. Zaznaczyliśmy bowiem na samym wstępie, że „Le Matin” całkiem poważnie traktuje p. Rechberga, zapewniając, że poza Rechbergiem stoi bardzo poważna grupa polityków niemieckich.

Na horyzoncie politycznym

Propaganda rosyjsko-litewska przeciwko Polsce

„Izwestia” nie może się uspokoić i przynosi ciągle wiadomości o agresywnych zamiarach Polski wobec Litwy. Codziennie prawie czytamy, że Polska gromadzi wojska na granicy litewskiej, że Litwa niedawno odbyła inspekcję pogranicza litewskiego, że generał Żeligowski znajduje się teraz w specjalnej misji na granicy polsko-litewskiej. Prasa rosyjska podnosi jeszcze z naciskiem okoliczność, że między Polską a Litwą nie istnieją żadne umowy, że Litwa nie jest dotychczas przez Polskę de iure uznana.

Sytuacja komplikuje jeszcze to że Litwa w porozumieniu z Rosją stara się podtrzymać ten nastrój wrogi Polsce, czego dowodem jest fakt, że litewski prezydent ministrów, będący równocześnie i przewodniczącym ministrów spraw zagranicznych Dr. Slesio-wicz oświadczył wobec przedstawicieli prasy, że Polska usiłuje Litwę sprowokować, by w ten sposób doprowadzić do napadu. Prasa litewska przynosi też wiadomości o pertraktacjach, jakie się toczą między Rosją a Litwą w sprawie zawarcia przymierza.

Wszystkie te alarmujące wiadomości są, rozumie się, pozbawione zupełnie podstaw, a tendencja ich jest zupełnie jasna i przejrzysta. Przez wywołanie wrogości nastroju przeciwko Polsce i przedstawienie Polski, jako państwa zakłócającego pokój europejski, usiłuje Rosja podciąć Polsce możliwości kreacji.

Co zawiera przymierze hiszpańsko-włoskie?

„Times” donoszą z Madrytu, że dzięki uprzejmości hiszpańskiego ministra spraw zagranicznych mogą poinformować, co stanowi treść hiszpańsko-włoskiego przymierza. Hiszpania i Włochy obowiązują się wszystkie spory, które nie dadzą się zwykłą dyplomatyczną drogą załagodzić, poddać przedewszystkiem komisji rozjemczej. Gdyby ta bez rezultatu pośredniczyła, podpadają sporne kwestje trybunałowi międzynarodowemu w Hadze. Przewidziana komisja rozjemcza ma się składać z 5 członków, z których każdy rząd mianuje po jednym, pozostałych zaś 3 oznacza się w drodze obopólnego porozumienia. Mogą nią być tylko cudzoziemcy, nie związani ani z Hiszpanią, ani z Włochami.

Art. 13. przewiduje: jeśli jedna ze stron zostanie mimo swego pokojowego zachowania się zaatakowa-

na przez jedno albo więcej mocarstw, druga strona obowiązująca się zachować neutralnie, podczas całego konfliktu.

Hiszpański minister zaznaczył, że tę klauzulę zaproponowały Włochy i że Hiszpania ją przyjęła, chcąc dać dowód swych tendencji pokojowych. Członkowie Ligi Narodów atakują każde państwo, które przeciwko jednemu z członków Ligi Narodów zaczyna wojnę, podczas gdy nowy traktat między Hiszpanią a Włochami obowiązuje tylko do neutralności na wypadek wojny odpornej. Włochy i Hiszpania są obowiązane, jako członkowie Ligi Narodów wystąpić w obronie państwa zaatakowanego, jeśli jedna ze stron zostanie uznana winną zaatakowania trzeciego państwa. Traktat zawarty został na 10 lat, ale automatycznie przedłuża się o dalsze 5 lat, jeśli nie zostanie wypowiedziany w ciągu ostatnich 6 miesięcy przed upływem pierwszego dziesięciolecia.

Traktat nie pozostaje w żadnym związku z dążeniami całej Hiszpanii, by uzyskać mandat w radzie Ligi Narodów.

Hiszpania może tylko wtenczas pracować dla Ligi Narodów jeśli otrzyma stałe miejsce w Radzie Ligi w przeciwnym razie niczego nie potrafi zdziałać dla międzynarodowego pokoju.

Walka o Macedonję w Ameryce

W instytucie „of Politics” w Williamstown odbyła się onegdaj bardzo gorąca i namiętna dyskusja między posłem jugosłowiańskim w Waszyngtonie Dr. Tresicem a byłym posłem Bułgarii Panaretsem. Ten ostatni wygłosił w tym instytucie odczyt, w którym oświadczył, że nowe stosunki na Bałkanie nie przyniosły wcale uspokojenia i dlatego re-

klamacja wprost konieczną. Położenie wygnanych Bułgarów w Macedonii jest rozpaczliwe. W dyskusji zaznaczył Tresicz, że między Bułgarią a Turcją istnieją tajne układy, wobec czego porozumienie między Jugosławją a Czechami nosi charakter wyłącznie defenzywny. Macedonja pod względem etnograficznym należy do Jugosławji, a pretensje bułgarskie do Macedonii są zupełnie nieuzasadnione.

Dyskusja przybrała bardzo namiętny charakter, tak, że przewodniczący amerykański prof. Reeves zagroził zamknięciem zebrania, dodając, że Liga Narodów widocznie nie wpłynęła wcale na uspokojenie umysłów w Europie i niczem się nie przyczyniła do złagodzenia namiętnych sporów narodowościowych.

mo czyniły. Ale ciekawość moja zresztą tylko dlatego się we mnie zrodziła, bo chciałem dociec czy moi pradziadkowie w tej samej budzie, przewanej w europejsku „Zakładem kąpielowym”, się kąpali. Bo wyglądem swoim, urządzeniem i „komfortem” z pewnością nie różni się on od owych przedhistorycznych kąpielni.

Rabka jest miejscem kąpielowym o bądź co bądź sławie światowej. W sezonie cieszy się frekwencją 7 do 8 tysięcy osób, głównie dzieci. Otóż dla takiej ilości reflektantów na kąpiele solankowe zakład ma do dyspozycji około 40 kabin I i II klasy. Można więc sobie łatwo wyobrazić, jaki ścisł i rwetes panują codziennie przed zakładem!

Prospekta głoszą dalej, że w Rabce można leczyć potargane chorobę serca, nerwy, reumatyzm, choroby skóry. Ale pożałujcie nas Boże jaka to hydropatja! Przedewszystkiem zabiegów hydropatycznych tak dla

mężczyzn jak i dla kobiet dokonuje przez cały czas tylko jedna jedyna osoba i to kobieta. A więc kobieta służy zupełnie nagim mężczyznom, wykonyje nacierania, oblewania itd. Ale mniejsza z tem. Niechaj będzie kobieta! Tylko niech przynajmniej

nie także hydropatja wyposażona w odpowiednie urządzenie, dostateczną ilość kwalifikowanych sił, kabin, kąpieli i niechaj ta hydropatja będzie przeprowadzona tak, aby jej skuteczność na pacjencie mogła być widoczną. Nie jestem lekarzem i nie mogę naturalnie krytykować zabiegów hydropatycznych z punktu widzenia leczenia nerwowości, ale jako pacjent, który widział już hydropatję gdzieś indziej, mogę tylko tyle powiedzieć że ta hydropatja, którą daje zdrojowisko Rabka, nie wytrzymuje krytyki. I w tej dziedzinie zdalaby się bardzo sanacja moralna w Polsce. Bo jeśli zamyka się szalenie granice państwa tak, aby żaden istotnie chory, potrzebujący choćby tylko hydropatji dla uzdrowienia swoich nerwów, nie mógł ich przekroczyć, to powinno się im biednym ofiarom średniowiecznego fiskalizmu dać przynajmniej jako taką namiastkę tych Gräfenbergów, Reichenhauów itd. zwłaszcza, że kraj a w szczególności nasze prześlizgane Podkarpacie i Karpaty mają wszelkie dane ku temu, by człowiekowi za drogie pieniądze przynajmniej przez kilka tygodni uprzyjemnić życie by wzmacnić jego nerwy i muskuły do ciężkiej całorocznej walki o byt.

Aproksymatywnie komisja zdrojowa z opłat kuracyjnych ściga w sezonie około 100,000 zł. Gdyby Rabka leżała poza granicami Polski, toby z pewnością tak była pod każdym względem urządzone, że wyglądałaby jak cacko. Pensjonaty dałyby swym gościom wymarzony komfort, byłyby wygodne chodniki, trawniki itd. Tymczasem komisja zdrojowa z p. Dr. Kadenem na czele mało co dbają o wygodę dla gości sezonowych. Z wyjątkiem pięknej i dobrze utrzymanej alei, z dworca aż do zakładu kąpielowego prowadzącej, nie ma żadnych innych dróg, tak że trzeba po kamieniach i błotach stąpać, by się dostać do odleglejszych nieco wил. Prymitywność na każdym kroku. A przecież inwestycje, większa opieka państwowa nad temi naturalnymi bogactwami kraju, opłaciłyby się sowicie.

Zanim kończę dzisiejszy list chciałbym jeszcze zapytać kierownictwa czytelnego zakładowej, dlaczego na stole gazet nie można znaleźć żadnego z krajowych pism żydowskich choćby w języku polskim redagowanych? Przecież 50 proc. gości należy do narodowości żydowskiej?

Wartaloby jeszcze słów parę poświęcić tutejszemu urzędowi pocztowemu a w pierwszym rzędzie odfotografować go i rozesłać jako kurjuszom do wszystkich krajowych i zagranicznych pism ilustrowanych, by świat cały podziwiał cierpliwość polskiego obywatelstwa, które toleruje coś takiego. Tutejszy urząd pocztowy ma służyć potrzebom około 10,000 osób. Dziennie przewija się przed okienkami poczty kilkaset osób. I ten cały urząd pocztowy mieści się w jednej ciemnej izbie przegrodzonej ścianami z desek. Dziwić się trzeba, jak urzędniczy bez oświecenia i nadwężenia zdrowia mogą podjąć nawalowi pracy. Interesenci znowu muszą się tłuc i nawzajem sobie obijać łokcie i nagniotki w malutkiej sionce przed okienkami, że aż rozpacz bierze. Czyżby w Rabce, kąpielowym miejscu, naprawdę nie można się postarać o lepsze i kulturalniejsze pomieszczenie urzędu pocztowego?

Ben Mordechaj.

RZECZY CIEKAWY.

Zielone i czerwone oko

Nieznany wypadek daltonizmu.

Niezwykły objaw historii zachorował lekarz na czelny kliniki chorób nerwowych w Baltimore.

Zgłosił się do niego 29-letnia pacjentka ze skargą na długotrwałą bezsenność.

Lekarz zajął się chorą kobietą.

W czasie badania wyszło na jaw, iż w siatkówce jej oczu powstały zmiany, powodujące tak zwany dal-tonizm.

Prawem okiem widziała chora wszystkie przedmioty w kolorze zielonym, podczas, gdy oko lewe różniło tylko barwę czerwoną, a na inne kolory nie reagowało. Wszelkie zabiegi okulistyczne i stosowanie odpowiednich szkieł nie dały żadnego wyniku.

Wreszcie lekarz przyszedł do przekonania iż dziwną tę chorobę powoduje historia.

Pacjentkę umieszczono w szpitalu, a w ciągu rozmów z siostrą miłosierdzia dowiedziała się ona, iż chorobę jej określono, jako cierpienie umysłowe.

Wiadomość ta wywarła jak najgorszy skutek. W nocy, gdy chorzy poukładali się do snu, zerwała się hysterycznie z łóżka, zakradła się do magazynu i podłożyła ogień.

Gdy buchnęły płomienie i objęły szpital, skoczyła w ogień, nie chcąc żyć na świecie z pigmeim obłąkanym.

List z Rabki

Przedhistoryczne kąpielnie. — „Swojska” hydropatja. — Komisja zdrojowa śpi! — Urząd pocztowy, czy rudera?

W sierpniu, 1926.

Staralem się wydostać w tutejszej bibliotece T. S. L. historyczne wiadomości o powstaniu Rabki jako miejscowości kąpielowej. Ale nadaremnie. Biblioteka ta nie posiada żadnego dziełka ani żadnej broszurki w tej materji. Dlaczego? Czyżby wogóle o rab- czaiskiem zdrojowisku nie było żadnej literatury? A przecież legenda wśród ludu głosi, że już królowie polscy znali wartość zdrowotną tutejszych źródeł mineralnych! Ostatecznie mniejsza z tem. Nie jestem historykiem i potrafię się kąpać w solance bez zapokojenia mojej ciekawości, którzy wielcy mężowie i matrony i na ile setek lat przedemną to sa-

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Przez racjonalizację życia gospodarczego do niższych cen

W swoim exposé wygłoszonym w sejmie powiedział p. Bartel, że rząd wszczął walkę z drożyzną w kierunku obniżenia cen artykułów pierwszej potrzeby. Rozumiemy bardzo dobrze p. Bartla, który dąży do utrzymania cen na obecnym ich poziomie bo tylko wtedy uda mu się utrzymać wydatki państwowe w preliminowanej wysokości, czyli tylko w ten sposób zrównoważy budżet.

Ale p. Bartel zapowiada walkę z drożyzną czyli uważa obecne ceny za wysokie, chociaż wskaźnik wynosi około 160 przy spadku złoto o 45 procent, kiedy przy kursie dolara 5,18 wskaźnik wynosił 139, to znaczy, że wskaźnik podniósł się tylko o 16%. A zresztą przecież i dolar posiada tylko dwie trzecie swej wartości realnej, którą posiadał w r. 1913. A mimo to mówi się u nas o walce z drożyzną, która jest tylko nominalna a nie faktyczna. Z tą drożyzną zapowiada p. Bartel walkę. Znamy tę walkę, znamy zbyt dobrze jej metody, to są metody policyjne, których rezultaty są żadne, chyba wzmożone wydatki państwowe na walkę z drożyzną uważać będziemy za rezultat. Drożyzna zwalczana administracyjno-policyjnymi środkami nie obniżyła się nawet o tyle procent, o ile wrosły wydatki państwa z powodu walki z drożyzną.

Drożyzna, o ile takowa istnieje w Polsce, nie da się usunąć metodą zapowiedzianą przez obecny rząd, ani nawet przez zapewnienie, jak to zapowiedział p. Bartel, aprowizacji ośrodków przemysłowych i stworzenie rezerw zbożowych. Rząd może sprzedawać zboże taniej, bo kredyt ma nieograniczony, procentów nie płaci, podatków obrotowych od siebie dla siebie nie ściąganie a może i fracht sobie skredytuje.

Gdyby kupiectwo i przemysł były w tem dobrem położeniu, co rząd, gdyby miały łatwy nie bezprocentowy ale tani kredyt i gdyby podatki nie były tak obciążające, toby one obniżyły ceny. Właśnie w kosztach kredytu, w wysokości obciążeń podatkowych szuka należy przyczyny wysokich cen. My nie jesteśmy pierwszym państwem a rząd p. Bartla nie jest również pierwszym w Polsce, który zapowiada walkę z drożyzną. Walkę zapo-

wiadały rozmaite rządy, zapowiadały walkę, zostawiając przyczynę drożyzny. A przyczyną drożyzny jest nadmierne opodatkowanie, drogi kredyt a właściwie brak kredytu, zła organizacja pracy i zaniedbane urządzenia techniczne. Nadmierne opodatkowanie zniszczyło do reszty i tak szczupły kapitał obrotowy, który był naszym kapitałem produkcyjnym. Z powodu zniszczenia kapitału produkcyjnego podrożał kredyt, zmniejszyła się produkcja. Przez zmniejszenie produkcji wzrastają koszty i ceny. Mimo skurczenia się produkcji i obrotu, obciążenie podatkowe nie zmalało, wskutek czego powstała rozpiętość cen. Nieoprawni elityści widzą przyczynę rozpiętości cen w wadliwej organizacji skupu, zamiast szukać jej w wadliwej polityce fiskalnej i kredytowej. Przed wojną obciążenie podatkami w stosunku do obrotu było 10 razy mniejsze jak obecnie.

Mimo tych faktów zamierza rząd nie nauczony doświadczeniem ani rządów polskich ani rządów innych państw traktować zagadnienie cen metodą policyjną i skieruje swe ostrza przeciw słabym jednostkom gospodarczym, zatrzymując lex Pluta, tolerując lub nawet popierając kartele lub nawet przystąpienie syndykatów krajowych do syndykatów międzynarodowych które narzucają nam ceny, albo zamkną nasze fabryki, by wytworzyć sztuczny brak towarów.

Nie kartelom i syndykatom, nie agrariuszom wypowiada rząd walkę, tylko tym gospodarzom słabym, od których popyt i podaż wcale nie zależy, którzy nie mają wpływu na kształtowanie się cen.

Środki administracyjno policyjne nie wpłyną na obniżenie się cen, tylko racjonalizacja życia gospodarczego. Droga tą poszli Niemcy i osiągnęli niższe ceny. W Niemczech nastąpiła poprawa organizacji przemysłu przez ulepszenie techniczne urządzeń fabrycznych. To ulepszenie techniczne daje większą wydajność, umożliwia podwyższenie wynagrodzenia za pracę.

Dr. F. Rottenstreich.
senator.

D. P. M. S.

A więc komisja kontrolująca stwierdziła, że gospodarka Dyrekcji Państw. Monopoli Spirytusowego naraziła skarb Państwa na stratę 150 milionów zł. Kilku dygnitarzy zostanie postawionych w stan oskarżenia.

Zainteresowane sfery wiedzą już dawno, że niezależnie od subiektywnej winy powyższych jednostek, skarb Państwa poniósł w r. 1925 i ponosi nadal, już przez samo istnienie monopolu spirytusowego, straty dochodzące do wysokości faktycznych dochodów.

Wszak sam p. Grabski, zachwalając sejmowi monopol spir., zapewniał, że przy zaludnieniu Polski 27 milj. i minimalnej konsumpcji 3-1 litra stustopniowego spirytusu na głowę przyniesie monopol przynajmniej 450 milj. zł rocznie. W r. 1925 przyniósł monopol faktycznie tylko 150 milj., przy akcyzie i podatku od spir. w wysokości 550 zł od litra, a na r. 1926 preliminowano dochód w kwocie 210 milj. zł. Dla zrozumienia tych cyfr wystarczy przypomnieć, że w dawnej Austrii spirytus opodatkowany był kwotą 1 K 10 h od 1 litra, a sama Galicja dawała Austrii 40 milj. rocznego dochodu ze spirytusu, przy czem konsumpcja wynosiła 5-4 ltr na głowę mieszkańca. Przy podatku od spirytusu w zeszłorocznej wysokości, mogłaby zatem sama Galicja przy należytej gospodarce dać 200 milj. dochodu...

Jak widzimy, monopol spirytusowy nie przyniósł spodziewanych dochodów, lecz przeciwnie poważne straty. Przyczyny są następujące:

1) Stworzono olbrzymi aparat administracyjny, który wprowadził do zatrudnienia całym zastępem faworytów partyjnych, pochłania jednak znaczną część wpływów. Niefachowa i często osobistymi względami kierująca się gospodarka D. P. M. S. zaprzepaszcza wiele milionów.

2) Dla pokrycia powstałego stąd niedoboru i zwiększenia dochodów zostały kilkakrotnie podniesione ceny za spirytus, który w Polsce jest najdroższy na świecie. (Obecnie wynosi zawarta w cenie akcyzy 7-26 zł wzgl. 8-40 zł od 1 litra). Wskutek powstałej stąd ponętnej premii ryzyka wzmożł się poważnie szmugiel i tajne gorzelnictwo z dotkliwym uszczerbkiem dla legalnej konsumpcji.

Prócz powyższych bezpośrednich szkód, wy rządza Monopol spirytusowy Państwu jeszcze znaczne szkody pośrednie, do których dotychczas niestety zamało wagi przywiązywano. Są to szkody wyrządzone gospodarstwu państwu wemu przez zniszczenie kwitującego ongiś przemysłu spirytusowego. W r. 1913-14 wyprodukowano na ziemiach polskich 2,740.000 hl spirytusu, z czego 1,500.000 hl szło na eksport. W r. 1922-23 osiągnął odbudowawca się po

zniszczeniu wojennym przemysł gorzelniczy 1/3 część produkcji przedwojennej. Od chwili wprowadzenia Monopoli spirytusowego jedyną produkcją stała się mała, nie mogąc mimo to znaleźć zbytu. Gorzelnie częstokroć nie wyzyskują przyznanego im kontyngentu, z powodu nierentowności produkcji, a rafinerie są przepełnione zapasami spirytusu, z którymi D. P. M. S. nie wie co robić. Mimo to eksportu prawie że zupełnie nie ma, bo Ustawa o Monopolu spirytusowym zastrzegła eksport spirytusu dla spółdzielni, co, zwłaszcza przy chronieniu nie złej koniunkturze na światowym rynku spirytusowym, równa się całkowitemu uniemożliwieniu eksportu.

Jasne więc jest, że Monopol spirytusowy nikomu żadnej korzyści nie przyniósł, lecz wprost przeciwnie okazał się rujnującym tak dla Państwa jak i dla zainteresowanego przemysłu. Każdy zdrowo myślący zapyta przeto: Pocóż tedy Monopol wprowadzono i z jakiej racji istnieje on jeszcze? Nie ulega wątpliwości, że jednym z głównych motywów p. Grabskiego była chęć stworzenia jeszcze jednego przedmiotu zastawu na usługi swej krótkowzrocznej i oportunistycznej polityki skarbowej. Obecnie, jakkolwiek z jednej strony to przeznaczenie Monopoli nie jest więcej brane w rachubę, z drugiej zaś Monopol dał wyniki wybitnie ujemne utrzymuje się on jednak siłą bezwładności i dzięki silnemu poparciu, jakie ma u — koterji urzędniczej D. P. M. S. i sfer do niej zbliżonych, żywotnie zainteresowanych w istnieniu Monopoli.

To też, zamiast wrócić do systemu akcyzowego, który dawał w Galicji przez tyle lat do skonałe wyniki i przy którym dochody Państwa ze spirytusu znakomicie by wzrosły, a przemysł spirytusowy by odżył — pracuje D. P. M. S. nad wprowadzeniem pełnego Monopoli spirytusowego na pozostałe województwa.

Skończy się już raz zbaczanie z drogi logiki i zdrowego rozsądku, to oczywiście nie można przewidzieć, co D. P. M. S. wymyśli, aby poweto wać straty, już przez swoje istnienie Państwu wyrządzone. Jak słychać, zamierza pójść po linii najmniejszego oporu i... zmniejszyć kosztą rektyfikacji przez odnowienie umowy rektyfikacyjnej z niektórymi tylko uprzywilejowanymi rafineriami. Byłoby to równoznaczne z uśmierceniem większej części rafinerji, które obecnie, przy minimalnej premji rektyfikacyjnej i zredukowanych kontyngentach, i tak mają „za mało do życia, za dużo do śmierci...”. A przecież był czas, kiedy i Państwo miało ze spirytusu należne dochody i przemysł spirytusowy kwitł i rektyfikacji nie było za dużo... Tak, ale wtedy nie było Monopoli spirytusowego...

Dr. Józef K.

POSTULATY WIERZĄCYCH. W niedziele odbył się w Warszawie zjazd Rady Naczelnej Centralnego Związku Wierzących z udziałem przedstawicieli wszystkich dzielnic Polski. Starania Centralnego Związku Wierzących u władz w sprawie ustawy waloryzacyjnej, zreferował adwokat Kaczkowski. Okazuje się, że p. premier Bartel i minister sprawiedliwości p. Makowski odnoszą się przychylnie do postulatów Związku Wierzących, natomiast odmowne stanowisko zajmuje minister skarbu. Tem niemniej w Ministerstwie Skarbu przy udziale delegatów Centralnego Związku Wierzących toczą się rokowania w sprawie przerachowania pożyczek państwowych. Postulaty Ministerstwa Skarbu nie zadowolają wierzących którzy domagają się waloryzacji w wysokości 100/100.

Na zebraniu przyjęto uchwałę, aby Centralny Związek Wierzących wystąpił do rządu z propozycją utworzenia mieszanej komisji, która by rozpatrzyła definitywnie sprawę pożyczek państwowych. W poniedziałek specjalna delegacja uda się do p. premiera Bartla, p. Prezydenta Republiki, ministrów skarbu i sprawiedliwości i przedstawi im postulaty wierzących.

Rozmowa z... Nowy Dziennik

Akcja opieki nad sierotami żydowskimi

Konferencja Związku opieki nad sierotami z całej Polski z okazji pobytu dyrektora Jointu Dra Kahna w Warszawie.

Warszawa, w sierpniu.

Z okazji pobytu w Polsce Dra Bernarda Kahna, generalnego dyrektora Jointu na Europę, odbyła się przed kilku dniami w Warszawie konferencja przedstawicieli wszystkich okręgowych Związków Opieki nad Sierotami żydowskimi, celem naradzenia się nad postulatami, mającymi być przedłożonymi Dra Kahnowi. Omawiano sprawy budżetu na rok bieżący, subwencji na pokrycie deficytów domów sierót, subwencji na remont i bieliznę w zakładach, internatów dla dorosłych dzieci (bursy), narzędzi dla dzieci po ukończeniu fachu, przejęcia zakładu w Otwocku, założenia zakładu dla dzieci defektywnych i subwencji na ten cel, stałego sanatorium dla skrobiących dzieci i powzięto szereg uchwał i rezolucji.

Po tej naradzie odbyło się uroczyste przyjęcie Dra Kahna, którego przywitał imieniem całej organizacji Opieki nad Sierotami żyd. w Polsce senator Szerejewski, wręczając mu na pamiątkę z okazji 50-letniego jubileuszu urodzin piękny album z dedykacją i fotografiami wszystkich działaczy opieki sieroci żydowskiej w Polsce.

Następnie złożył ogólne sprawozdanie informacyjny sekretarz generalny Związku Centralnego w Warszawie p. Schneerson. Pierwsze posiedzenie z Dra Kahnem odbyło się w 1924 r. Nastąpiły ciężkie czasy i konieczność redukcji opieki o 40 proc. Tylko jednak 8% można było skrócić, resztę musiano utrzymać mimo stagnacji i kryzysu inflacji, inaczej sieroty zginęłyby na bruku. W pierwszym roku pracy Związku było 1760 sierót zawodowo umieszczonych i kształcących się, dziś mamy ich 3700. Niezdrowym objawem jest, iż dzieci już z 13 rokiem starają się dostać do zawodu, co jest sprzeczne z ustawą i zasadami zdrowia. 629 dzieci usamodzielniało się ekonomicznie pod naszą opieką. Obecnie wobec bezrobocia jest to ciężka praca. Wyjście z tej sytuacji jest problemem. Mowca podnosi legalizację organizacji i umocnienie akcji sieroci z strony rządu, co jest moralnym sukcesem, który realnie przedstawia się w poparcie przez władze rządowe i komunalne w kwocie 450.000 zł. Obecnie skreślone sieroty wracają i szturmuje. Należy je przyjąć i akcję opieki sieroci rozszerzyć.

Dr. Kahn podziękował za przyjęcie, poczem skreślił krótko genezę swej pracy w Jointcie. Niejednokrotnie chciał się już wycofać do zacisza pracy naukowej, ale codziennie spotykał się z faktami, które go zmuszały na nowo do podjęcia z zapałem dalszej pracy. Był przed 8 tygodniami w Rosji i oglądał tamtejsze kolonie żydowskie. Wysoki urzędnik

państwowy pytał go, jako stojącego na czele Jointu w Europie, o zdanie co do pracy na Krymie. Odpowiedział, że praca około dzieci sierocych w Europie jest wyższą i piękniejszą i żałuje, iż nie może tego samego zrobić w Rosji. Co do akcji sieroci w Polsce oświadcza, że jest skromny i nie lubi przyrzekać złotych gór, ale robi, co może. Joint chce dalej pomóc w usamodzielnianiu się organizacyjnym i finansowym. Zdrowe społeczeństwo żydowskie w Polsce jest celem Jointu, gdyż manco poważnej części rosyjskiego żydostwa obecnie unieruchomionego, musi znaleźć ekwiwalent w Polsce. To nas zniechęla do specjalnego zaopiekowania się Związkiem sierocym w Polsce i wogóle społeczeństwem żydowskim w Polsce.

W naradach wzięli udział delegaci wszystkich prawie okręgów z całej Polski. Zachodnio-małopolski Związek Opieki nad Sierotami reprezentowany był przez prezesa p. Dra Józefa Steinberga i sekretarza generalnego p. Dra Henryka Lezera.

Nazajutrz zwiedzili delegaci świetnie urządzone żydowską szkołę pielęgniarów przy szpitalu żydowskim w Warszawie. Szkołę tę założyła, wybudowała i kieruje do dziś dnia nią z wielkim sukcesem Miss Greenwald z New-Jorku, niestrudzona organizatorka, przy pomocy Jointu, magistratu i żydostwa warszawskiego. Należałoby bezwzględnie także w Krakowie założyć przy tutejszym szpitalu żydowskim tego rodzaju szkołę, a w każdym razie posyłać do Warszawy na 6-cio miesięczny kurs pewną ilość zdolniejszych pielęgniarów celem uzyskania kadry fachowo wyszkolonych instruktorek pielęgniarów żydowskich.

Podczas pobytu Dra Kahna odbyło się, jak już donosiliśmy, posiedzenie Egzekutywy zachodnio-małopolskiego Związku Opieki nad sierotami żydowskimi, na którym przedstawiono dyr. Kahnowi i omówiono wszelkie aktualne kwestie okręgu, a mianowicie sprawę internatu centralnego rzemieślników w Krakowie dla 150 dzieci, reaktywowania skreślonych i upadłych placówek opieki sieroci, podniesienia normalnej subwencji celem rozszerzenia akcji pokrycia deficytu w zakładach sierocych, wykorzystania kolonii w Rabce jako całoroczne sanatorium lecznicze dla dzieci z całej Polski, wreszcie założenia szkoły agrykulturalnej, siedziby dla dzieci defektywnych i centrum kultury cielesnej w zakładzie Simachowicza w Jaworzu koło Bielska. Dr. Kahn odniósł się z całą sympatią do wszystkich prawie projektów i przyrzekł je odpowiednio poprzeć.

gim posiedzeniu referował rab. Fischmann o działalności centrali Mizrahi. Mowca zajął się w szczególności pracą oświatową Mizrahi w Palestynie. Mizrahi posiada 50 szkół w Palestynie. W szkołach tych pobiera nauki przeszło 5.000 dzieci. Na cele wychowawcze otrzymuje Mizrahim z „Keren Hajessodu“ 25.000 f. s. W dalszym ciągu omawiał referent stanowisko „Mizrahi“ wobec Waad Leumi, na celnego rabinatu i potrzeb religijnych w kraju. Po referacie rab. Fischmanna odbyła się 5 godzinna dyskusja.

Ciekawe odkrycie archeologiczne w Palestynie

Berlin, (ZAT). Znany teolog i badacz starożytnej Palestyny prof. Ernest Sellin donosi do „Vösische Zeitung“ z Jerozolimy, że udało mu się przy współpracy dr. Waltera i H. Johanna uskuteczyć nadzwyczaj ciekawe odkrycie w Balata, miasteczku starego Sychem. W odległości 8 metrów po stronie południowo-zachodniej lewego skrzydła, odkrytego na wiosnę r. b. pałacu, natknął się na budynek długości 26 metrów i szerokości 21 metrów, spoczywający na olbrzymim fundamencie i otoczony murem grubości 5,6 metrów. Prof. Sellin przekonany jest, że jest to sławna świątynia boga kanańczyków ze Sychemu. Dach tego budynku spoczywa na 6-ciu ogromnych kolumnach.

Wylem w billu emigracyjnym St. Zjedn.

Waszyngton, (ZAT). Biuro Immigracyjne w Stanach Zjednoczonych opublikowało ustawę, mocą której profesorowie i duchowni (a więc również rabini), którzy przybyli do St. Zjednoczonych przed

1 lipca 1924 r. będą mieli prawo sprowadzenia swych żon i dzieci niżej 18 lat do Ameryki poza ustanowioną kwotę. Prawo to służyć będzie do 1-go lipca 1927 roku.

Były minister Łotwy bije Żydów!

W tych dniach zdarzył się w Rydze wypadek, który wywołał wielkie oburzenie wśród miejscowej ludności żydowskiej.

Na ryskiej plaży spacerowało trzech Żydów. Na przeciw nich szedł były minister spraw wewnętrznych, obecnie przywódca organizacji faszystowskiej na Łotwie i redaktor największego antysemitckiego dziennika, Edward Berg.

Przechodząc „minister“ kolejno pobił każdego z trzech spotkanych po drodze Żydów. Obecny przy tym incydencie, inżynier Majerson, w oburzeniu nazwał napastnika chuliganem. Przywódca faszystów rzucił się również na niego. Napadniętemu pospieszyli na pomoc pierwsi napadnięci. Przybyła policja spisła protokół przedstawiając zajście w takim świetle, że Żydzi właśnie napadli na posła na sejm Edwarda Berga.

Niemna prawie dnia, żeby nie odbywały się napady na Żydów na ulicach Rygi. W napadach tych biorą przeważnie udział studenci faszystowscy. Przed kilkoma dniami został obrażony w podobny sposób żydowski poseł na sejm prof. M. Lazerson.

Echa ze świata

ZGON REKTORA SPIEGLA. W Marienbadzie zmarł 15 bm. rektor uniwersytetu niemieckiego w Pradze prof. Dr. Ludwik Spiegel. Prof. Spiegel wykładał na uniwersytecie praskim prawo administracyjne i został w maju br. obrany rektorem. Zmarł w 62 roku życia. W zmarłym traci żydowsko-niemiecka asymilacja w Czechach swego przywódcę. Prof. Dr. Spiegel należał do partii niemiecko-demokratycznej i z ramienia jej zasiadał w senacie.

KWESTJA JĘZYKOWA W RADJO. Na między narodowej konferencji kobiet z wykształceniem akademickim, odbytej niedawno w Amsterdamie, p. Dawid Sawnow, wiceprezes Radjo Corporation of America poruszył zaznaczoną w tytule sprawę. Prelegent dowodził, że audycje z Londynu, Paryża i Berlina są coraz lepiej odbierane w całej Europie i że coraz lepiej odbierane są audycje amerykańskie. Skutkiem tego obok muzyki która jest sama w sobie językiem międzynarodowym, okazuje się konieczność znalezienia również wspólnego języka dla odczytów, wykładów, komunikatów itd. Początkowo będą cieszyli się największym powodzeniem (pod względem językowym) te stacje, które mają najdalszy i największy zasięg. Zwycięstwo osiągnie kraj, który dominować będzie, jako ośrodek radjonadawczy świata.

Wesoły kacik

500 CZY 50?

Młody książę Deveria, który zawarł bliższą znajomość z pewną młodą osobką i bawi obecnie w Deauville na Wywczasach, otrzymał od niej list. Młoda a piękna osobka prosi księcia o przesłanie niezbyt durnych jej 500 luidorów.

Książę znajduje, iż wymagania przyjaciółki są zbyt wygórowane. Wynagrodził ją bojem przed wyjazdem i wydaje mu się, że jest w porządku. Załączając więc w liście czek na 50 luidorów, pisze książę co następuje:

„Moja droga, przesyłam ci z przyjemnością 50 luidorów, o które prosisz. Pozwalam sobie tylko zwrócić Ci uwagę, na to, że 50 pisze się przez jedno zero“.

DYPLOMACJA

W pewnym kółku Anglików, bawiących w Deauville, toczyła się rozmowa na temat dyplomacji i dyplomatów. Obecna przy tem nietyła młoda ile dojrzalsza miss zwróciła się do znanego dziennikarza londyńskiego, inż. Robey, z zapytaniem:

— Ah, panie Robey, niechże mi pan powie czym się wyróżnia dyplomata?

— Dyplomata, moje dziecko, jest to człowiek, który zna datę urodzin kobiety, ale nie pamięta jej wieku.

POŁOWA, CZY 50 PROCENT?

Sędzia: Ile mięsa końskiego dodawaliście do tej kielbasy z królików?

Oskarżony: Zawsze połowę.

Sędzia: A więc 50 procent?

Oskarżony: Nie. Zawsze 1 koń, 1 królik!

Rekordowy miesiąc „Keren Hajessod“

Londyn, (ZAT). Główne Biuro „Keren Hajessod“ podaje, że wpływy „Keren Hajessod“ za miesiąc lipiec osiągnęły rekordową cyfrę 75.073 funtów. Do tego czasu rekordowym miesiącem był maj 1923 r. z wpływem 66.236 funtów. Wpływy w lipcu r. b. pochodziły: Stany Zjednoczone 29.600 funtów, Anglia — 25.000 funtów, (wkluczając ofiarę Bernharda Barona), Południowa Afryka — 5.000 funtów, Kanada — 3.704 funtów, Niemcy — 2.233 f., Argentyna — 2.000 f., Palestyna — 1.661 f. (w tem suma spadku po zmarłym M. E. Lange, przeznaczona na bibliotekę przy uniwersytecie hebrajskim). Na Polskę przypada suma 1.661 funtów. (Kongresówka — 424 f., Zachodnia Małopolska — 324 f., Wschodnia Małopolska — 264 i Wilenszczyzna — 51 f.) Rumunja — 869 f., Jugosławia — 769 f. i Czechosłowacja — 676 f. Wpływy innych krajów nie przekraczały sumy 500 funtów.

Główne Biuro Keren Hajessod dodaje do cyfr tych następujący komentarz: Osiągnięty w lipcu rekord nie powinien w żaden sposób budzić, że sytuacja w Palestynie jest pomyślna. Przed nowym rokiem budżetowym pozostało jeszcze wiele do zdziałania. Należy użyć wszelkich środków, by nie dopuścić do wzrostu deficytu, biorąc pod uwagę, że bezrobocie w Palestynie się nie zmniejszyło i że wypadnie poświęcić nowe sumy na pomoc bezrobotnym.

Z konferencji Mizrahi w Antwerpii

Jak już donosiliśmy została w Antwerpii otwarta światowa konferencja Mizrahi. Na dru-

LEKARZ DOMOWY

DODATEK TYGODNICZY „NOWEGO DZIENNIKA”

Urodzeni zbrodniarze

Jako przyczyny zbrodni przyjmuje szereg uczonych wyłącznie warunki zewnętrzne, w których zbrodniarz żyje, jego położenie społeczne; inni natomiast wprost przeciwnie twierdzą, że tylko predyspozycja psychiczna, wewnętrzna, a więc od świata zewnętrznego niezależna, pcha go do zbrodni. I jeden pogląd i drugi ma swoje pro i contra. I tak za pierwszym przemawia fakt, że w czasach drożyzny wzrasta także ilość kradzieży, że większość przestępstw i przestępców wychodzi z warstw uboższych itd. Wobec tego przyjąćby należało, że z chwilą uregulowania stosunków gospodarczych i usunięcia ubóstwa, usunięto by zarazem ze świata i zbrodnie. Mimo jednak tak pełnych perspektyw orzyczyć trzeba, że powyższa teoria nie jest w stanie wytłumaczyć wszystkich faktów bez reszty; nie tłumaczy n. p., dlaczego z rodzeństwa wyrosłego w tych samych warunkach zewnętrznych, tylko część dopuszcza się przestępstw, dlaczego n. p. tylko tak nieproporcjonalnie mały procent bezrobotnych pociągając się daje przez nędzę do konfliktów z kodeksem karnym itp.?

Wszystko to skłania nas do przyjęcia wewnętrznych przyczyn zbrodni, a więc tkwiących już od urodzenia, odziedziczonych przez daną jednostkę. I rzeczywiście cały szereg znanych rodzin zbrodniarzy i ich drzew genealogicznych zdaje się za tem przemawiać. Tak na przykład znanym jest los 834 potomków, pozostałych po pijacze, zmarłej w roku 1740; co do 709 z nich ustalono w r. 1894 drogą urzędowych zapisków, co następuje: 181 było prostytutkami, 142 żebrakami i włóczęgami, 40 skończyło w przytułkach dla bezdomnych, 76 było ciężkimi zbrodniarzami, z tych 7 mordercami. Statystyka okropna! Jeden z znanych amerykańskich zbrodniarzy stał się w ciągu 75 lat protoplastą 1200 potomków, z których 310 było nałogowymi żebrakami, (którzy razem, jak statystycy wyrachowali spędzili 2300 lat w przytułkach dla bezdomnych),

50 prostytutek, 7 morderców, 60 złodziei, 130 innych przestępców. Od zmarłej w r. 1827 właścicielki domu publicznego pochodzi 800 osób, z których 700 co najmniej raz w życiu odsiedziało kary więzienne, 342 oddawało się pijactwu, 127 zawodowemu mierzadowi.

Z takich i tym podobnych drzew genealogicznych wysnuwano wnioski co do dziedziczenia skłonności asocjalnych, zapominano jednak, że wchodzą tu w grę i czynniki inne jeszcze. Przedewszystkiem fakt że obok skłonności do zbrodni prawie zawsze znajdujemy u tych osobników pewne defekty psychiczne, którym dopiero owe społeczne skłonności towarzyszą. Obserwacja daje jasną odpowiedź na pytanie, jakie to mianowicie dziedziczne braki prowadzą najczęściej do zbrodniczości. I tak przedewszystkiem epileptycy w swoich stanach zamroczenia skłonni są do popełnienia zbrodni, zwłaszcza w dziedzinie seksualnej. Znajdujemy dalej pomiędzy zbrodniami nadmierną ilość psychopatów, a więc ludzi, u których zachodzą zaburzenia w zakresie życia uczuciowego i w sferze woli, a w pierwszym rzędzie ludzi, cierpiących na chorobę umysłową, zwaną schizofrenją. Jest to cierpienie, występujące najczęściej w okresie pokwitania płciowego (stąd zwane także męslusznym „otępieniem wczesnym”, dementia praecox), a polegające na rozszczepieniu przebiegających zazwyczaj w harmonii funkcji myślenia, woli i uczucia.

Niemniejsze również znaczenie przypisać należy faktowi potęgowania skłonności zbrodniczych przez obciążenie z obydwóch stron: ojca i matki. Wiadomo bowiem, że małżeństwa naogół możliwe są tylko w granicach pewnego środowiska, poza obręb którego nie wychodzą wcale, co sprawia, że jednostki mniej wartościowe najchętniej i najłatwiej łączą się z takimiż samymi, co w rezultacie z konieczności niemal prowadzi musi do tak smutnych statystyk, jak przytoczone wyżej.

Odpowiedzi redakcji

MIMOZA 25: 1) Kapać nogi naprzemian w gorącej i zaraz potem zimnej wodzie. Na noc masć z ichthyolem i kanforą (na receptę lekarza). 2) Wcierać codziennie w skórę głowy spirytus salicylowy. 3) Może na skutek anemii? Proszę nam donieść, czy Pani jest niedokrewną. RÓŻA BERNDT: Konieczna wpród stwierdzenie w stolcu członów tasiemca. Wiecezorem przed kuracją sałatka ze śledzia. Następnego dnia wyciąg z paprotki samej w kapsułkach, 2 godziny później rycynus (na receptę lekarską). GARBARZ-SJONISTA. 1) Dbać o codzienne wypróżnienia; mało jaj i tłuszczołów, dużo jarzyn i owoców. Nie przekarmiać dziecka. 2) Pedzłować nogi 20 proc. wodnym roztworem formaliny (za receptą). 3) Wygodne obuwie. B. E. 17 WDZIECZNY: 1) Dieta: jaja surowe lub miętko, mózdzek galarety, mleko, śmietana, masło, nóżki cielęce, rosoly, kleiki, tarte ziemniaki, kalafior, szpinak, herbata. 2) W razie bólów tyżeczka dwuwęglanu sody. 3) Z rana na czczo 2—3 szklanek (co pół godz.) lekko ogrzanej wody Szczawnickiej Magdaleny Karlsbadzkiej lub Vichy-Hopital. ALMA CAIRA W.: 1) Wymaga zbadania. 2) Dodać do spirytusu salicylowego 1 procent rezorcyny. PORY: Te pory są rozszerzonymi ujściami gruczołów łojowych; stąd też pochodzi połysk nosa. Myć twarz w gorącej i zaraz potem zimnej wodzie. Oprócz tego 2 razy dziennie tzw. benzyną białą. SONIA: Jeść jak najmniej potraw mącznych i słodkich, niewiele tłuszczołów. Pić mało, zwłaszcza nie pić w czasie obiadu. Twarz masować. SŁABE DOŁĘGLIWOSCI: 1) Zmywać twarz 2—3 razy dziennie rozcieńczoną wodą kolońską, potem pudrować. 2) Patrz „Mimoza 25” p. 2. — 3) Patrz „Garbarz-Sjonista” p. 2. G. B. MIŁÓWKA: 1) i 3) Wymaga zbadania. 2) Ciepłe kąpiele z soli browinowej (fabr.

„Tien” lub Mattoniego). Zżywać preparaty salicylowe (na receptę lekarza). 4) Myć twarz gorącą wodą i mydłem, w ciągu dnia rozcieńczoną wodą kolońską. Na piegi masć z perhydrole. 5) Najlepiej usunąć operacyjnie. 6) Patrz „Mimoza 25” p. 2. LADNA BRUNETKA: Próbować zwilżać 1 proc. spirytusem rezorcynowym. ESPERANTKA Z TARNOWA B. M.: Niestety, wszystkie pytania Pani wymagają zbadania; bez tego odpowiedź niemożliwa. ZONIA Z TARNOWA: 1) Patrz „Słabe dolegliwości” p. 1. 2) Takie drobne zaburzenia perodu nie są niebezpieczne. 3) Patrz „Mimoza 25” p. 1. A. S. 1926, RZESZÓW: 1) Patrz „G. B. Miłówka” p. 4. Na noc masć siarczana 5 proc. 2) Długotrwale wieczorne letnie kąpiele, sporty na świeżym powietrzu, wyjazd w góry. W razie trwałej bezsenności „Adalina”. PRZYKRA 1.: Przyczyną jest zapewne — o ile rzeczywiście stan jamy ustnej jest bez zarzutu — niedomaganie ze strony żołądka lub jelit. KAETE: 1) Włosy myć raz na tydzień w wodzie z dodatkiem szczypty sody. Codziennie wcierać w skórę głowy spirytus salicylowy. Przydałyby się naświetlenia lampą kwarcową. 2) Patrz „Pory”. LADNIUTKA: 1) Wcierać spirytus salicyl. i naświetlać lampą kwarcową. 2) Myć włosy w wyciągu rumianku. PANNA IFIGENIA: 1) Wymaga zbadania, bo przyczyną może być wąskość kanału maziennego lub anomalia w utożeniu macicy. 2) Zmywać ciało wodą z octem. Proszę nam donieść, czy Pani nie jest anemiczną? KOLEŻANKA EROS: Przepłukiwać nos wodą z solą. Jeśli i to nie pomogło, wskazane wyłapowanie wnętrza nosa przez specjalistę. TATJANA S.: 1) I owszem, według systemu Müllera dla kobiet. 2) Kąpiele w słonej wodzie i masaż. Wysokość obcasów niema na to żadnego wpływu. 3) Korzystnie;

trzeba tylko uważać, by się nie przeziębici. WDZIECZNA ELLA: 1) Przyczyną może być katar szyjki macicznej, (co jednak wymaga zbadania). Przepłukiwania pochwy (3 łyżki octu drzewnego na litr letniej wody). 2) Trzy dni smarować szarą maścią, zwanego dnia ciepła kąpiel z mydłem. NIESZCZĘŚLIWA RACHELA: Jest to wypadek zboczenia seksualnego, które powinno być leczone. Proszę nakłonić daną osobę do konsultowania neurologa. Nie powinna się Pani podawać tym życzeniom, jeśli nie chce się Pani narazić w przyszłości na znacznie przykrejsze niespodzianki, które zakłóca szczęście małżeńskie. SZOMERETH: 1) Patrz „Ladniutka” p. 1. 2) Patrz „Słabe dolegliwości” p. 1. KWITNACA RÓŻA: 1) Tu możliwe jest tylko leczenie suggestywne przez neurologa; innej rady niema. 2) Patrz „Mimoza 25” p. 1. 3) Trzeba włosy namaszczać, jeśli się chce; by były miękkie i lśniące. 4) Czy to ma być rada przeciw schudnięciu, czy na schudnięcie? 17-LETNI UCZEN: 1) Lepiej się powstrzymać, bo nawet przy zachowaniu wszelkich ostrożności może się zdarzyć nieszczęście. 2) Nieszkodliwe. KRAKOWSKI Z 6. VIII: 1) Ciepła woda i mydło. 2) Ciepła woda i mydło neutralne, a potem puder. CHRZYZANTEMY: 1) i 2) Odpowiedź bez zbadania niemożliwa. 3) Masaż brzucha. 4) Nie stoi w związku z wołem, raczej spowodowane przerostem migdałów. 5) Pod puder (Houbigant) trochę kremu. Na ręce krem lanolinowy. 6) W skórę głowy wcierać spirytus salicylowy zdomieszką 1 proc. rycynusu. Myć głowę raz na 2 tygodnie (shampun). ZROZPACZONA AKADEMICZKA: Patrz „Kaete” p. 1. Ponadto na noc masć siarczana rezorcynowa (na receptę lekarza). „MYŚLENICE”: Ul. Grodzka 15. MAŁOMÓWNA GIMNAZJALISTKA: 1) Masć siarczana salicylowa. 2) Na piegi masć z perhydrole. 3) Patrz „Ladniutka” p. 1. SŁAWNY SPORTOWIEC 17: 1) Przyczyną jest najczęściej cierpienie skóry, zwane „akne” (po polsku „trądzik”). 2) Myć twarz gorącą wodą i mydłem, w ciągu dnia 2—3 razy rozcieńczoną wodą kolońską. Wieczorem parówka nad naczyniem z gorącą wodą, potem wyciśnięcie dojrzałych pryszczów. Na noc masć siarczana. 3) Alkohol szkodzi.

(Reszta odpowiedzi w następnym dodatku).

—ośc—

Leczenie gruźlicy płuc

W wydawnictwie Biblioteki Okręgowego Związku Kas Chorych w Krakowie pojawiła się pod powyższym tytułem pożyteczna książka dra Jaquero, diugoletniego kierownika szwajcarskiego sanatorium dla chorych na gruźlicę, w Leysin. Napisana przystępnie, dla ogółu, tak, że może być czytana z łatwością przez każdego laika, przytem oparta na najścisłych naukowych podstawach, spełnia doskonale swój popularyzacyjny cel informacyjny. Kto chce na niewielu stronicach, a jednak wyczerpująco, zapoznać się z istotą tej kłeski społecznej, jaką jest gruźlica, jej sposobem przenoszenia się, leczenia i wyleczenia, temu polecamy lekturę tej książeczki. Powinna się ona znaleźć nie tylko w każdej rodzinie, zagrożonej chorobą, ale przedewszystkiem w rękach każdego chorego, który znajdzie w niej nauczyciela i pocieszyciela.

Thunaczce, p. dr. Antoninie Kragenówniej, należy się podziękowanie za przyswojenie tej cennej książki literaturze polskiej.

NADESŁANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada

ADWOKAT

Dr. SEWERYN GOTTLIEB
Kraków, ul. Grodzka L. 32
powrócił.

Dr. IABER

powrócił

ordynuje w chorobach jamy ustnej i zębów
ULICA GRODZKA 32.

Wiadomości z kraju

Rt. p. rabin rzeszowski Natan Lewin

Rzeszów, 15 sierpnia

Dziś w godzinach porannych rozszalała się po naszym mieście piorunująca i bolesna wiadomość o nagłym zgonie tuż rabinu Natana Lewina, przebywającego na letnisku w Babicy, (wieś obok Rzeszowa). Natychmiast po śmierci, która nastąpiła w sobotę o godzinie 10-tej w nocy z powodu udaru serca, (Zmarły chorował od dłuższego czasu na arteriosklerozę), przewieziono zwłoki do Rzeszowa, gdzie w dniu dzisiejszym odbył się pogrzeb przy udziale całej ludności żydowskiej naszego miasta, oraz przedstawicieli władz. Przed synagogą miejską pożegnali Ojca w serdecznych i boleśnym przytłumionych słowach synowie Zmarłego.

Błp. rabin Natan Lewin urodził się w roku 1857 w Brodach, gdzie też został wychowany. Razem z obecnym rabinem Przemysła Gedalia Schmelkesem pobierał nauki u ówczesnego słynnego uczonego żydowskiego i rabinu Lwowa Izaka Schmelkesa, znanego pod nazwą „Bajs-Iechok”, który następnie wziął błg. rabin Lewina za swego zięcia. Karjerę rabinacką rozpoczął Zmarły w Rohatynie, skąd w r. 1905 został powołany na stanowisko rabinu w Rzeszowie, gdzie po dziś dzień godnie i zaszczytnie swój urząd piastował. Zmarły był znakomitym talmudystą. Zbiór jego „respons” oraz innych licznych dzieł talmudycznych, które przygotowywał ostatnio do druku i które pozostały w rękopisie, obejmowałby olbrzymią liczbę kilku tysięcy arkuszy druku. W Rzeszowie rozpoczęła się też akcja, by wystawić błp. rabinowi Lewinowi godny wickiego uczonego żydowskiego pomnik przez zbiorowe wydawnictwo jego dzieł.

Zmarły rabin rzeszowski posiadał oprócz dużej rozległej wiedzy talmudycznej także wielkie wykształcenie świeckie. Znał kilka języków i był obznajomiony z literaturą filozoficzną.

Zajmował się też żywo i czynnie życiem społecznym, a dzięki nieposzlakowanemu charakterowi zyskiwał sobie wszędzie wpływ i szacunek. Dla naszego ruchu odrodzeniowego okazywał wiele sympatyj i zainteresowania. I tak w r. 1918 z powstaniem odrodzonej Polski stał na czele Żydowskiej Rady Narodowej, gdzie niejednokrotnie myślą szlachetną i czynem był wzorem dla innych. Jako sympatyk org. „Mizrachi” nie brał wprawdzie z powodu podeszłego wieku czynnego udziału, ale zawsze i wszędzie dla spraw narodowych miał wiele zrozumienia, a o jego przywiązaniu do Erec świadczy fakt, iż ostatnio zakupił Zmarły ziemię w Palestynie.

Synowie bł. p. rabin Lewina odebrali wychowanie w duchu żydowskim i narodowym. Obaj zajmują w życiu żydowskim wybitne stanowisko. I tak starszy syn poseł Aron Lewin jest rabinem w Samborze, a dr. Jechesiel Lewin piastuje tę godność w Katowicach.

Błp. rabin Lewin piastując godność rabinu miejskiego przez przeszło 20 lat zaskarbił sobie prawością swego charakteru i czystością duszy przywiązanie i poszanowanie ze strony ludności żydowskiej jak i nie żydowskiej naszego miasta, która też tłumnie pośpieszyła odłóż Zmarłemu ostatnią przysługę i z bólem Go żegnała. Cześć Jego pamięci!

Rad.

—o—

TARNÓW, (Kor. wł.). Piastowcy w oPalach. — Zmarł Witosa? — Wypadek samochodowy.

Panu Witosowi pożywa się w powiecie tarnowskim, dotychczasowej najsilniejszej ostoi stronnictwa niastowskiego, grunt z pod nóg usuwać. Coraz oświeźniej i częściej zapuszczają w ten okrug konkurencyjne partie chłopskie „Wyzwolenie”, N. P. Ch., Brylowcy, swe zagony, odrywając bohaterom z dołd raz po razie szersze tłumy ich dotychczasowych zwolenników.

Na dziedzińcu przed Domem Robotniczym odbył się onegdaj zwołany przez „Wyzwolenie” wiec ludowy, na którym referowali Dr. Mężyk i Maziarzski. Oddali oni działalność piastowców druzgocącej kry-

tyce, a szczególnie nie szczędziła ostrych słów pod adresem wójta z Wierchosławic, którego cały szereg brudnych spraw wytoczyli przed forum opinii publicznej. Zarzuty stawione Witosowi nabierają szczególnego światła, ponieważ wypowiedział je obywatel z Wierchosławic p. Maziarzski, szwagier Stawarza a więc najprawdziwszy „kum” samego Witosa. Tarnów jest kolebką kariery politycznej Witosa, w Tarnowie chcą mu jego wrogowie polityczni sprawić pogrzeb jego publicznego żywota, a nastroje wsi okolicznych każą przypuszczać, że ich „piastoburcze” zamiary doczekają się szybkiej realizacji.

W ubiegłym tygodniu przydarzył się tragiczny wypadek samochodowy w okolicy Grybowa. Szofer, który kierował autem Dra Szancera, współwłaściciela tarnowskich Młynów Parowych, widząc przed sobą furę chłopską, zwolnił szybkość jazdy auta, które szło po przepisanej stronie gościńca. Nagle gdy auto znalazło się tuż obok wozu, chłop obawiając się ewentualnego zpiosenia się koni, tak nieszczęśliwie zeskoczył z wozu, że dostał się pod koła samochodu, znalazłszy śmierć na miejscu.

Co na to ministerstwo spraw wojskowych?

W Augustowie w województwie białostockim zatrzymała się grupa, złożona z 5 ulanów. Na skutek jakiegoś nieporozumienia doszło do bójki między ulanami a chrześcijańskimi przekupnikami. Jeden z ulanów rzucił w gniewie granat ręczny, który wybuchł. Skutki wybuchu były straszne. 14-letni chłopak padł trupem na miejscu. Kilka osób jest ciężko rannych, a kilkanaście lżej rannych.

Dokument chamskiego i barbarzyństwa

P. Józef Bleich ze Lwowa przestał Kołu żydowskiemu następujące pismo, otrzymane na letnisku w Wielkiej Wsi pow. Puck:

ZAŚWIADCZENIE.

Niniejszem zaświadczam, że na mocy uchwały(1)

Jak poznać można charakter kobiety?

Iluzja młodych ludzi chciałoby wiedzieć, jaki charakter ma jego ukochana! W tym celu jedni obserwują swą bogdanę dniami i nocami, inni chodzą do wróżki, jeszcze inni zas próbkę pisma dziewczyny przesyłają grafologowi, żeby mieć bodaj iluzję znajomości tajemników jej charakteru.

Ażebym zaoszczędzić im daremne go trudu, po daję szereg spostrzeżeń pewnego uczonego holenderskiego, który całe swoje życie poświęcił badaniu „puchów marnych”. Twierdzi on, że miesiąc, w którym człowiek ujrzy światło dzienne ma decydujący wpływ na jego charakter. Szczególnie pleć piękna i słaba, która dzięki wychowaniu mniej jest podatna na zmiany charakteru, wykazuje pod tym względem nieomyślnie pewniki. Wedle więc wyników badań tego uczonego związek pomiędzy miesiącem urodzenia a charakterem kobiety jest następujący:

Kobieta, urodzona w styczniu, będzie znako mitą gospodynią. Charakter jej skłaniać się będzie wprawdzie nieco ku melancholji, ale ma ona dobre serce i lubi gustowne, ale skromne stroje.

Kobieta, urodzona w lutym, będzie doskonałą żoną i matką, ale jest przytem zalotna i kokietka.

Kobieta „marcowa” jest krzykliwa, gadatliwa, pilna, ale zarazem niedbała. Ma instynkt do interesów, wydaje dużo pieniędzy na kapełuszki i kostjumy, jest dobrodusza, ale dość zdradliwa.

Kwiecień wpływa na zmienność usposobienia kobiet, urodzonych w tym miesiącu. Kobiety te są niestałe, zwykle przeciętnej inteligencji, pełne kaprysów i niespokojnych zmian w nastroju.

Paczk, rozkwitłe w maju, są rozkoszne, kochliwe, łagodne w usposobieniu, eleganckie i mają dużo skłonności do piękna i sztuki.

Kobiety, rozkwitłe w czerwcu, są gwałtowne i powierchowne. Gust ich łatwo kieruje się na rzeczy przypadkowe, lubią krzyczące kolory, jaskrawe stroje, prowadzą życie lekkie

Gminnej Wielkiej Wsi pow. Puck wezwaniem (1) Pana Józefa Bleicha ponieważ jest wyznaniem mojeszowego do natychmiastowego opuszczenia terenu Gminy Wielkowieś. Uchwała datuje się z dnia 5. 5. 1926 r.

Wielkowieś, dnia 30. 7. 1926 r.

(—) Golla Soltys.

Dokument ten — to w swoim rodzaju pomnik dzikiego antysemityzmu, jaki rozpanoszył się na polskim wybrzeżu morskim. Uchwała Gminy Wielkiej Wsi na Helu, zabraniająca tam pobytu osobom wyznania mojeszowego — w bezczelny sposób uraga Konstytucji polskiej, zapewniającej równouprawnienie wszystkim obywatelom.

Wykonujący skwapliwie uchwałę gminy Soltys Wielkiej Wsi, pomimo swych przekonań „narodowych”, nie umiejący nawet poprawnie pisać po polsku, jak o tem świadczy tekst dokumentu — dał tylko świadectwo bezprzykładnego chamstwa i barbarzyństwa.

Sprawa znajduje się w rękach naszego przedstawicielstwa parlamentarnego. Koło żydowskie zamierza interwenjować u p. premiera, który niewątpliwie wyjaśni, czy terytorjum Rzeczypospolitej dostępne jest dla wszystkich obywateli i czy wolno dokonywać skarnie zamachów na Konstytucję!

—o—

SHANBIENIE 5-LETNIEGO CHŁOPCA. Donosząc z Włocławka o następującym wypadku: służąca Władysława Kruszyńskiego, zamieszkała we Włocławku shanbiła 5-letniego syna swego pracodawcy Borucha Moszkowicza i zaraziła go chorobą weneryczną. Badana przez sędziego śledczego przyznała się do winy. Aresztowanej Kruszyńskiej grozi kilka lat ciężkiego więzienia.

MASOWE ZATRUCIE GRZYBAMI. W Łasku pod Łodzią po spożyciu grzybów zachorowali niebezpiecznie małż. Bienias. Bienias zmarł po kilku godzinach a Bieniasowa walczy ze śmiercią.

W temże mieście w rodzinie Filce zachorowało 5 osób po zjedzeniu grzybów. Trzy osoby zmarły w strasznych męczarniach; stan pozostałych trzech — jest b. niebezpieczny.

myślne i awanturnicze.

Urodzone w pachnący lipami lipiec córy E. wy kochają się w długich, powłóczystych strojach, lubią muzykę, są zawsze w złotym humorze i zjadają chętnie stopy ciastek, cukierków, konfitur i tym podobnych łakoci.

A gdy kobieta urodzi się w sierpniu... wtedy jest milutka i rozkoszna, ale musi być mocno trzymana w rękę przez mężczyznę, bo ma skłonności do rozrzutności i lekkomyślnego życia.

W tym względzie różni się zasadniczo kobieta urodzona we wrześniu, która jest poważna, pełna dystynkcji, oszczędna i umie się ubrać ze smakiem.

Córki jesieni październikowej są niesłychanie mile w obejściu. Mówią wprawdzie szybko i dużo, mają fantazję, wesole usposobienie, skłonność do anegdot i przebywania tylko w gronie mężczyzn. Nie można od nich żądać zbyt wielkiej odpowiedzialności za to, co robią, są lekkie, bezmyślne i powierchowne na tury, żyjące bez troski i umartwień.

Poważne i dobre z natury są kobiety urodzone w listopadzie. Zapalają się łatwo, potrafią długo się gniewać, są wzorowymi małkami i potrafią kochać do szaleństwa i być wierne... aż do znudzenia.

A w końcu kobieta grudniowa. Jeśli jest piękną, ostrożnie z wydatkami. Posiada ona bowiem niezwalczoną ochotę noszenia drogich futer, jedwabnych sukien, wspaniałych okryć balowych, kapeluszy itp. Lubi pudrować się i szminkować. Często staje się przyczyną ruiny mężczyzny, który ją spotka na swej drodze. Pociąga ona kochanego człowieka zwolna, ale pewnie w przepaść niebezpieczeństw, ma w sobie wszelkie cechy demonicznej Ewy, przed której urokiem trudno jest się obronić.

Tyle uczony holenderski...

Ze swojej strony zapewnić mogę zainteresowanych, iż próby, które czyniłem w celu sprawdzenia słuszności tych spostrzeżeń — wypadły całkowicie na korzyść uczonego. Niema jednak reguły bez wyjątków.

V.

Ydzień szeklowy

Krajowa Komisja Szekłowa dla Zachodniej Małopolski i Śląska komunikuje: W niedzielę, dnia 15 bm. odbyło się posiedzenie Krajowej Komisji Szekłowej przy udziale delegatów poszczególnych frakcyj sjonistycznych w Krakowie. Ze sprawozdania p. Dürstenfelda wynika, że nie sprzedano dotąd tej liczby szekłów, jaką Kongres sjonistyczny polecił rozpowszechnić. Na wniosek p. Dr. Feldschuha uchwalono: 1) urządzić tydzień szeklowy od 22 bm. do 28 bm. W tygodniu tym wszelkie akcje (na rzecz „Keren Hajessod” i „Keren Kajemeth” mają stać na drugim planie 2) stworzyć w Krakowie odrębną komisję szekłową. Zarazem podaje Krajowa Komisja szekłowa do wiadomości, że wysokość ceny szekła ustanowioną została nie samorzutnie przez komisję szekłową w Krakowie, lecz przez Kongres. Cena szekła wynosi w tym roku 1.50 zł. Komisja krajowa wzywa do energicznego przeprowadzenia akcji szekłowej. Wszystkie lokalne komitety w poszczególnych miastach winny wybrać osobnego referenta dla akcji szekłowej. W tych zaś miastach, w których dotąd nie ukenstytuowały się komisje szekłowe, powinny lokalne organizacje powołać takie komisje do życia. Krajowa komisja szekłowa wybrała specjalny komitet akcji tygodnia szekłowego, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich frakcyj. Z ramienia ogólnych sjonistów p. Dürstenfeld Liebeskird (Hitachiut) Bannet (Mizrachi) Mgr. Schlang (Poale Sjon), Diamant (sjoniści-rewizjoniści). Przewodniczącym komisji szekłowej jest generalny sekretarz org. sjon. p. Dr. Feldschuh.

KRONIKA

Wschód
słońca
4 m. 23

Zachód
słońca
18 m. 55

Wizy dla turystów jadących do Palestyny

Dotychczas turyści, jadący do Palestyny nie mogli otrzymywać wiz, jeżeli ich paszporty zagraniczne wydane były z terminem krótszym, niż 6 miesięcy. Ponieważ bardzo trudno jest otrzymać paszport z dłuższym terminem, biuro palestyńskie poczyniło starania u rządu palestyńskiego o skasowanie tego rozporządzenia.

Wczoraj urząd palestyński otrzymał odpowiedź, że rząd palestyński pozwala już przyjeżdżać turystom, mającym paszporty z terminem trzymiesięcznym.

—ośo—

— SZANOWNEMU NASZEMU WSPÓŁPRACOWNIKOWI P. MATEUSZOWI MIESESOWI, z okazji ślubu z panną Adą Jekielewską, przesyła najserdeczniejsze życzenia

Redakcja „Nowego Dziennika”

—ośo—

— Z EZRY CHALUCOWEJ. Dziś we środę posiedzenie Komitetu lokalnego Ezry chalucowej. Porządek o godz. 7.30 wiecz. Z powodu bardzo ważnych spraw wszyscy delegaci Kom. lok. proszeni są o bezwzględne przybycie.

Sekretarz Kom. lok. Ezry chalucowej p. Ament urządza w poniedziałki, środy i czwartki między godziną 7—8.30, w lokalu Ezry, Zielona 17.

— Z WCZORAJSZEGO TARGU. W dniu wczorajszym płacono na targu w Rynku głównym za litr mleka niezbieranego 30—35 gr., za litr kwaśnego 25—30 gr., za kg. masła 4.60—5 zł., za sery (1 kg.) 1.20—1.30 zł., za jajko 17—18 gr., za parę kurcząt 2.50—6 zł., za gęś 6—10 zł., za kaczki żywe 3—5 zł., na placu Szczepańskim płacono za kg. ziemniaków 14—15 gr., za marchew 16—18 gr., za kopę karpia 3.50—4 zł., za kalarepę 3—3.50 zł., za kalafiora płacono 60 gr.—1.20 zł., za główkę sałaty 7—10 gr., za fasolkę szparagową zieloną 35—40 gr., za zółtą 70—75 gr., za kopę ogórków 1.20—2 zł., za bób (litr) 25—30 gr.

Pobyt ministra skarbu Klarnera w Krakowie

Wczoraj rano przybył do Krakowa minister skarbu p. Czesław Klarner w towarzystwie dyrektora departamentu p. Koszki. Na dworcu powitali p. ministra przedstawiciele władz krakowskich z wojewodą Darowskim i prezydentem Rollem na czele. Woje woda przedstawił min. Klarnerowi naczelników władz, poczem udano się do gmachu województwa, a stamtąd do Izby Skarbowej i Banku Polskiego.

Po godz. 10 rano p. minister w towarzystwie naczelników władz miejscowych oglądał roboty oko budowy kliniki ginekologiczno-pokoźniczej, Akademii górniczej, Biblioteki Jagiellońskiej i Collegium medicum. Profesorowie wyższych zakładów informowali p. ministra o potrzebach zakładów uniwersyteckich i prosili go o asygnowanie kredytów, któreby umożliwiły szybkie ukończenie rozpoczętych budowl.

W dalszym ciągu prezydent Rolle zaznajomił min. Klarnera z robotami nad obwałowaniem Wisły, zwracając uwagę na niebezpieczeństwo powodzi grożącej Krakowowi od pł. Grobli i prosił o wydatne kredyty rządowe. Również domagał się reprezentant miasta pomocy rządowej na własnie rozpoczętą budowę nowego mostu na Wiśle a wylotu ul. Krakowskiej.

Po powrocie do gmachu województwa min. Klarner przyjął szereg delegacji, a m. in. Izby Handlowej Izby rękodzielniczej, Senatów akademickich wyższych uczelni krakowskich, Związku przemysłowców, Krak. Stowarzyszenia Kupców, Stowarzyszenia żyd. rękodzielników, Kongregacji Kupieckiej, Związku zrzeszeń pracowników państwowych, związku inżynierów i szeregu innych stowarzyszeń gospodarczych i społecznych.

Dłuższą konferencję odbył min. Klarner z członkami prezydium miasta, którzy domagali się od rządu asygnowania 400 tysięcy złotych pożyczki nisko-

procentowej na 5 rat na udział gminy w kosztach budowy nowego mostu, dalej pożyczki 400 tysięcy złotych na dokończenie budowy miejskich, 61 tys. złotych, na zasklepienie koryta Rudawy aż do przedłużenia ul. Miechowskiej, 250 tys. zł. na uruchomienie nowonabytej piekarni itd. Prezydium poruszyło również sprawę budowy elewatorów zbożowych w Krakowie zaznaczając, że gmina udzieli na ten cel bezinteresownie gruntów, oraz przyczyni się do budowy odpowiednią kwotą. Wszystkie przedstawione życzenia min. Klarner przyrzekł życzliwie rozpatrzyć.

Również przyjął min. Klarner delegację krakowskiej gminy żydowskiej, złożoną z prezydenta Dra Landaua i wiceprezydenta Dra Fischlowitza, która przedstawiła ministrowi ciężkie położenie finansowe gminy, zmuszonej wykonać znaczne inwestycje, nie otrzymując żadnych subwencji na te cele. W szczególności dotyczy to dokonywanego się rozszerzenia szpitala gminnego, budowy nowego zakładu Roentgena przy tym szpitalu w toku będącej budowy nowego cmentarza i budowy nowej rzeźni drobiu. Delegacja prosiła o załatwienie wniesionego swojego czasu memoriału o udzielenie przez Rząd krakowskiej gminie żydowskiej pożyczki na te cele w kwotę 100.000 złotych. Minister przyrzekł sprawę tę rozpatrzyć.

O godz. 2.30 popoł. min. Klarner był podejmowany przez prezydenta Rollego obiadem w sali Starego Teatru.

Popołudniu wziął min. Klarner udział w posiedzeniu Izby handlowej a wieczorem był obecny na przyjęciu, wydanem na jego cześć przez prezydium Izby handlowej w Starym Teatrze. O godz. 11.55 w nocy, p. min. Klarner opuścił Kraków, żegnany na dworcu przez przedstawicieli władz.

Min. Klarner na posiedzeniu Izby handlowej i przem.

Z okazji pobytu ministra skarbu p. Klarnera w Krakowie odbyło się wczoraj popołudniu plenarne posiedzenie Izby handlowej i przemysłowej w obecności p. ministra i przy licznych udziałach przedstawicieli sfer gospodarczych m. Krakowa. Przewodniczący prezydent Epstein powitał na wstępie w gorących słowach ministra Klarnera zaznaczając, że przyjazd jego do Krakowa przypadł w chwili poprawy sytuacji gospodarczej w przemyśle i rękodziele. Jedynie handel nie wykazuje jeszcze pożądanego ożywienia z powodu słabej konsumpcji. Przechodząc do omówienia postulatów sfer gospodarczych prezydent Epstein wskazał na konieczność najspiesniejszego zawarcia traktatów handlowych z sąsiadami, oraz na potrzebę uproszczenia manipulacji przy reglamentacji przywozu. Doniosło znaczenie ma wprowadzenie ułatwień paszportowych dla kupiectwa i przemysłu, dalej zmodernizowanie taryfy celnej m. in. przez nieobciążanie cłem towarów w kraju nieprodukowanych, specjalnie maszyn. W sprawach polityki kredytowej i pieniężnej domaga się mowca zwiększenia kredytów w Banku Polskim, udzielania bezpośredniego kredytu w Banku Polskim handlowi, rękodzielnictwu i drobnemu przemysłowi oraz długoterminowego kredytu dla przemysłu przez wypuszczenie obligacji przem. w Banku Gospodarstwa Kraj., zabezpieczenia zwrotu wkładów w obcej walucie i nierobienia trudności w nabywaniu walut na pokrycie zobowiązań w obcych walutach, gdyż płacone w złotych rzuca naszą walutę na obce targi, które potem gniotą kurs złotego zagranicą. Mowca występuje też stanowczo przeciw stosowaniu metod policyjnych w handlu walut i wogóle w sprawach gospodarczych. W sprawach cen musi być respektowana zasada ceny odkupu oraz wzgląd na rentowność przedsiębiorstwa. Wielkie znaczenie ma uruchomienie nie przemysłu budowlanego, na które można ewentualnie użyć funduszu bezrobocia oraz podjęcie na szeroką skalę robót publicznych. Państwowe monopole (spirytusowy, tytoniowy i solny) należy zreorganizować, gdyż dotychczasowe wyniki są bardzo niske, a powinien z dniem znawców pokryć około trzy czwarte budżetu państwowego bez podwyższenia dotychczasowych opłat.

W doniosłem zagadnieniu podatkowym mowca przedkłada następujące postulaty: Doszliśmy do zenitu obciążenia, konieczności państwowe muszą się dostosować do możliwości pla-

tniczey ludności oraz równomiernie rozkładać ciężary między ludność wsi i miast. Powołani do wymiarów członkowie komisji muszą być świadomi sytuacji gospodarczej płatników. Dłej koniecznem jest wprowadzenie ustawy o podatku zarobkowym zamiast patentu. Podatek obrotowy winien być ściągany tylko u producenta i przy wywozie na granicy celnej. Wydatnej zniżce musi ulec wysokość odsetek zwłoki (w Niemczech wynosi ona 4% miesięcznie, w Austrii i Czechosłowacji około 9 procent rocznie).

Zdobycze socjalne muszą być dostosowane do chwili, muszą iść z czasem, a nie wyprzedzać go. We wszystkich instytucjach socjalnych, tak jak na wszystkich innych polach państwowej działalności, w administracji tych socjalnych instytucji, muszą być zastosowane najdalej idące oszczędności.

W sprawach kolejnictwa domaga się mowca ustabilizowania taryf, niepodnoszenia taryf eksportowych, rozbudowy węzła krakowskiego oraz budowy kolei lokalnych. Koniecznem dalej jest usprawnienie dotychczasowego działania poczty, rozbudowa krakowskiej centrali telefonicznej, rozszerzenie połączeń międzynarodowych, także i dalszą zagranicą, oraz budowa gmachu dla Dyrekcji Poczty w Krakowie.

Wkońcu zwraca prezydent Epstein uwagę na znaczenie współpracy sfer gospodarczych z rządem przy rozstrzyganiu spraw związanych z polityką gospodarczą i żąda wysłuchania tych sfer przed wydawaniem dekretów w sprawach gospodarczych.

Po przemówieniu prezydenta Epsteina zabrał głos min. Klarner. W blisko dwugodzinnym przemówieniu poruszył p. minister całość zagadnień gospodarczych państwa, wskazując na wstępnie, że zadaniem rządu jest stworzyć ogólne warunki gospodarcze kraju. Budżet państwa osiągnął ostatnio zupełną równowagę, która jest podstawą ustabilizowania waluty. Przesłanki gospodarcze rozstrzygną, czy waluta nasza ma być utrzymana na obecnym poziomie, czy też kurs złotego ma być podniesiony. W każdym razie grozi złotemu zachwianie. Fakt, że od roku nasz bilans handlowy jest czynny, przyczem miesiąc lipiec dał najwyższe saldo dodatnie, stanowi najlepsze umożliwienie złotego. Zachodzi potrzeba zrewidowania naszej polityki finansowej, głównie w kierunku reorganizacji Banku Polskiego, przez przyciągnięcie kapitałów zagranic

BILANS BANKU POLSKIEGO Z 10 BM. wykaza je zmniejszenie się stanu walut o 15,8 milj. zł. Rów nocześnie jednak zmniejszyły się długi Banku w ob- cych walutach o 19,5 milj. złotych. Poraz pierwszy od szeregu miesięcy figuruje w wykazie cały zapas złota, jako nieobciążony, przyczem 77,5 milj. znajdu je się zagranicą (w Banku Angielskim), a 58 milj. w skarbcu Banku Polskiego. Emisja banknotów zmniejszyła się o 11,8 milionów złotych.

Program wstępnych obrad genewskich

Największe zainteresowanie budzi komitet reorganizacji.

Genewa, 16 8. PAT. 6 września zbierze się w Genewie zgromadzenie Ligi Narodów dla przyjęcia Niemiec do Ligi i nadania im stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów oraz w celu przebudowy całej Rady, a co zatem idzie i wszystkich niemal organizacji Ligi Narodów. Inne sprawy wniesione na porządek obrad posiadają drugorzędne znaczenie. Przedtem zgromadzeniem odbędą się w Genewie następujące zebrania: Podkomisji dla spraw rozbrojeniowych, zebrania dla sprawy agencji telegraficznych (przygotowanie konferencji prasowej), zebranie w sprawie opieki nad dzieckiem, posiedzenie komitetu ekonomicznego, oraz komitetu finansowego, zebranie przed stawicieli państw w sprawie przystąpienia Stanów Zjednoczonych do trybunału sprawiedli-

wości, komitetu dla reorganizacji Rady (na żądanie rządu hiszpańskiego) wreszcie posiedzenie Rady Ligi. — Specjalną uwagę wypada zwrócić na posiedzenie komitetu dla reorganizacji Rady. Wobec żądania Hiszpanji zwolania tego komitetu, zebranie to na pewno nie ograniczy się jedynie do załatwienia formalności (jak to przedtem przewidywano, lecz może mieć bardzo nawet doniosłe znaczenie. — Dwie mogą być ewentualności, albo rząd hiszpański uzyskał po majowej sesji komitetu jakieś obietnice, które doprowadziły do dojścia do kompromisu, albo też rząd hiszpański pragnie zmusić komitet do urzędowego skonstatowania, że hiszpanja stałego miejsca w radzie nie uzyska i wobec czego Hiszpanja wycofanie z tego wniosku.

Co odpowie Bułgaria na zbiorową notę państw?

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Sofia, 16. VIII. (D) Prace wstępne dotyczące wygotowania bułgarskiej odpowiedzi na notę zbiorową, są już ukończone. Słychać, że rząd bułgarski ograniczy się w swej odpowiedzi do zanalizowania noty zbiorowej, oraz do odparcia zawartych w niej oskarżeń. Rząd bułgarski wyraził swe zdziwienie co do uczestnictwa w notie zbiorowej Grecji i Rumunii, tembardziej, że Bułgaria w ostatnich czasach nie miała żadnych starć z temi państwami. W końcu stawia Bułgaria w ostatnich czasach nie miała żadnych

starć z temi państwami. W końcu stawia Bułgaria żądanie, aby także i mocarstwa wielkie wyraziły swoje zapatrywania co do stanowiska Bułgarji. Z tego też powodu rząd bułgarski prześle mocarstwom wielkim odpis bułgarskiej odpowiedzi na notę zbiorową. Rząd bułgarski oświadczył w dalszym ciągu, że życzy sobie pokoju na Bałkanach, jednakowoż koniecznem jest, aby i sąsiedzi Bułgarji użyli wszelkich środków, któreby posłużyły do usunięcia konfliktu.

Ruch rewolucyjny na Krecie

Ogłoszenie stanu oblężenia.

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Ateny, (D) Rząd ogłosił na Krecie, gdzie ostatnimi dniami przyszło do rozruchów, stan oblężenia. Oficjalnie ogłoszono, że ruch rewolucyjny na Krecie ma na celu obalenie prezydenta republiki Pangalosa oraz stworzenie nowego rządu z gen. Plastisem albo z gen. Kondylisem na czele. Wedle doniesień rządu, ruch ten nie udał się w zupełności. Przywódcy polityczni tego ruchu będą postawieni w stan oskarżenia.

Aresztowanie przywódców powstania na Krecie

Ateny, 17. VIII. (D) Śledztwo przeprowadzone w

związku z ostatnimi zaburzeniami na Krecie, doprowadziło do aresztowania przywódcy progresistów i beralnych Kafandaris byłego prezesa ministrów. Kafandaris oskarżony jest nie tylko o zainicjowanie ruchu powstańczego na Krecie, lecz również o uprawianie propagandy antyrządowej wśród oficerów. Oprócz Kafandaris aresztowano również wielu wyższych oficerów, a również burmistrza Pireusu, należącego do partji Venizelotów. Kafandaris będzie prawdopodobnie deportowany.

Echa dreyfusjady magdeburskiej

Ostateczne przyznanie się Schroedera.

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Magdeburg, 17 8. (D) Urzędowo donoszą, że Schroeder, przesłuchany ponownie w śledztwie cofnął swe dodatkowe zeznania, złożone wobec Koellnga, w których, jak wiadomo, wyparł się winy w zamordowaniu Hellinga. — Obecnie Schroeder przyznał się ponownie, że zabił podstępnie Hellinga do swego mieszkania i zamordował go z chęci zysku.

Magdeburg, 17 8. (D) Wedle urzędowego komunikatu, zostały dochodzenia dyscyplinarne, które jak wiadomo, wytoczone zostały sądziemu śledczemu, Koellingowi, rozszerzone także na prezesa sądu karnego w Magdeburgu, Hoffmanna, który, jak już w swoim czasie donieśliśmy inspirował Koellnga w tendencyjnym prowadzeniu śledztwa przeciwko Haasowi.

lenie męża na wyjazd za granicę. Trzeba natychmiast wysłać to pozwolenie.

— No dobrze, ale w jaki sposób ty otrzymałaś paszport?

— Ze mną co innego. Mam skończone 21 lat, jestem pełnoletnią, nie potrzebuję niczyjego pozwolenia i mogę robić co chcę.

NAPAD POD CZĘSTOCHOWĄ. W niedzielę 15. bm. pod Częstochową, gdy posterunkowy chciał wyegzemitować trzech osobników, jeden z nich wyciągnął rewolwer strzelił do posterunkowego i zranił go ciężko w głowę. Później trzej bandyci zbiegli. Zarządzono natychmiast poszukiwania obecnej jednak bez rezultatu.

Zredukowani urzędnicy założyli kinoteatr

Warszawa, (AW) W dniu dzisiejszym ma nastąpić otwarcie nowego kinoteatru „Swil”, które uruchomione zostanie przez zrzeszenie zredukowanych urzędników i prowadzone będzie jako impreza, z której dochód iść będzie na urządzenie warsztatów pracy dla zredukowanych pracowników.

Oryginalna manifestacja nad grobem Nieznanego Żołnierza

Paryż, 16 8. PAT. Nieznanego nazwiska Amerykanin z amputowaną nogą, podający się za inwalidę wojennego, wypił na grobie Nieznanego Żołnierza butelkę wina szampańskiego, poczem, rozbijając kieliszek o płytę grobowca, wznosił toast na cześć pełnych chwały poległych. Aresztowany w stanie niezwykłej wesołości, zatrzymany został przez policję i oskarżony o znieważenie grobowca.

Kto ma zarządzać Tangerem?

Rzym, 16 8. PAT. Francusko-niemiecki układ w sprawie przemysłu metalurgicznego silnie poruszył włoską opinię publiczną. „Giornale d'Italia” podkreśla, że układ ten może mieć silny wpływ na życie Włoch i z tego powodu wzywa rząd do zorganizowania przemysłu żelaznego we Włoszech, wyzyskania wszelkich możliwości w zakresie wydobycia minerałów do podjęcia badań nad potanieniem produkcji wreszcie do ogólnej akcji obronnej.

Nieszczęśliwe wypadki

Paryż, 16. VIII. PAT. „Le Matin” donosi z Londynu o pożarze wielkiej fabryki lakierów. Dwie osoby zostały ciężko poparzone. Straty wynoszą około 100 f. sztr.

Barcelona, 16. VIII. (D) Na skutek gwałtownych ulewnych deszczów znaczna część miasta i szereg miejscowości podmiejskich zalanych zostało wodą. Są liczne ofiary w ludziach.

Paryż, 16. VIII. (K) Pociąg lokalny zderzył się przy wyjeździe z dworca lyońskiego z lokomotywą, przyczem jedna osoba została zabita, około 28 jest rannych, z tego 6 ciężko.

Londyn, 16. VIII. PAT. „Daily Mail” donosi, że podczas powitania angielskiego lotnika Cobhama w Melbourne tłum złożony ze 100.000 osób przerwał kordon policji, a w wytworzonym z tego powodu ścisłu zostało rannych 40 osób. Wiele kobiet zraniło.

Kellog ustępuje

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Nowy Jork, 17. 8. (D) Donoszą z Waszyngtonu, że sekretarz stanu Kellog zamierza ustąpić i powrócić do sądownictwa. Na stanowisko jego przewidywany jest ambasador Stanów Zjednoczonych w Londynie Houghton.

Kurs franka

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 17 8. (D) Frank notowany był w Zurychu nieco mocniej 14.05—14.10, Funt w Paryżu 178.50.

Oryginalne pojmowanie praw kobiecych we Francji

W prasie paryskiej opowiadają o zabawnej historii na temat praw kobiecych we Francji:

Pewien Francuz został wysłany przez swój rząd w misji dyplomatycznej do Czechosłowacji.

Na wyjeździe odezwał się do żony i córki:

— Ponieważ są teraz wakacje, przyjeżdżcie za dwa tygodnie do Pragi, pojedziemy razem do Karlsbadu. Zona i córka obiecały solennie, że przyjadą.

W oznaczonym dniu Francuz udał się na dworzec.

— Przede, ale ze zdziwieniem ujrzeli jedynie córkę.

— A matka?

— Mama nie mogła przyjechać.

— Dlaczego?

— Na prefekturze policji odmówili jej paszportu, ponieważ, jako mężatka musi mieć na piśmie pozwo-

PRZED ZNISZCZENIEM

przez pleśń i fermentację zachowa się napowo wszystkie owoce, zakonserwowane na zimę, zaprawiając je

DRA OETKERA ŚRODKIEM KONSERWUJĄCYM

Jest to sposób najprostszy, najtańszy a przytem znakomity. Jedna torebka Dra Oetkera środka konserwującego wystarczy, aby utrwalić 5 kg owoców, galaretki, marmelady, soków, ogórków i t. p. i zachować przed zniszczeniem.

SPOSÓB UŻYCIA ZNAJDUJE SIĘ NA KAŻDEJ TOREBCE

Dra Oetkera przepisy na konserwy otrzymać można bezpłatnie w każdym składzie. Również żądać należy tamże znanej książeczki z wszelkimi innymi przepisami Dra Oetkera, w razie wyczerpania zaś prosimy zażądać wprost od

Dra A. Oetkera, Oliwa.

Mieszkania złożonego z 3-ch pokoi i kuchni (z komfortem), ewent. z urządzeniem za wysokim czynszem lub odstępnem poszukuje się. Zgłoszenia pod „L. R.” do Administracji Nowego Dziennika.

FORTEPIANY WŁ. BOŁONSKI
(Z. Raba nast.)
Kraków, Rynek główny 34 (Półac Spis)

Biobne ogłoszenia

Pianino do przegrwania. Wiedomość w Adm. N. Dz. pod „P.”.

Pracownia z praktyką biurową, za pomocą znajomości języka niemieckiego i polskiego w słowie i piśmie zostanie przyjęta. Oferty tylko pisemne na adres Goldschmied i Sohanzer, Fabryka obuwnicza, Kraków XXII. Targowa 1

Unieważniam książeczkę wojenną składową wystawioną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Byk Franciszek.

Zdolny Basz-Ida poszukuje na nadchodzące święta posady. Zgłosz. Mendel Gultman, Nowy Sącz, Wałowa 8.

Andrzej Gotab ur. w Lipnicy unieważnia zgubioną książkę wojskową.

Fabryka win i soków owocowych poszukuje rutynowanego fachowca. Zgłoszenia pod „Fachowiec” do Adm. N. Dz.

Poszukuje się do natychmiastowego wstąpienia biegłego stenotypistki polsko-niemieckiej, a dłuższą praktyką biurową. Tylko pierwszorzędną alty złożyć pisemne oferty w Adm. N. Dz. pod „N. 245”.

Hurtownia papieru H. Neuman Dietla 55 poleca nasyli własnego wyrobu po znacznie niższych cenach Tel. 1019

Sanatorium „Salus” Kraków, Szulskie go 11. Tel. 1285. Choroby serca, nerwów, przewodu pokarmowego, przemiany materii, astma. Leczenie fizykalno-dietetyczne.

Kupuje garderobę męską nitywaną. — Zawłodzenie pocztówką lub uszne. Schman, Kraków, Szeroka 22.

NOWOŚCI

Golić się bez brzytwy „Razem” może każdy w jednym zakładzie fryzjerskim

Józefa Schönwalda, Kraków ul. Dietlowska 51. W sobotę zakład zamknięty

W Zachodniej Małopolsce

Gorzelnia sliwownicy do wydzierżawienia ewentualnie przyjmie spółnika z kapitałem.

Zgłoszenia pod „Kapitał” do Admin. N. Dz.

JEDNORAZOWA PROBA PRZEKONA KAZDEGO O JAKOŚCI

Znane z dobroci

MASŁO DESEROWE

z pasteryzowanej śmietanki z Rybnego sprzedaje firma:

Wojciech Giszowski w Krakowie Mały Rynek

7 DO 8 TYSIĘCY DOLARÓW

poszukuje się za zabezpieczeniem na I. miejscu realności (pensjonat w Krynicy murowany, 2 piętr.) za odpowiednim procentem stosownie do umowy. — Zgłoszenia: **Dr. Wolf**, adwokat obecnie Krynica, Willa Podhale

W 8-mio klasowym Humanistycznym Gimn. Kształcącym z prawem Publ. w Lidzie wakuja posady

nauczycieli

jęz. łacińskiego, hebrajskiego, fizyki, przyrodoznawstwa, rysunków, kaligrafii i pracy ręcznej. — Zgłoszenia przyjmuje dyr. szkoły Kraków, Podzamcze 26, II. p. u p. Grünberga począwszy od dnia 18 sierpnia br.

Najlepszym źródłem zakupu

umożliwiającym wyczerpujące porównanie cen i dobroci towaru jest bezsprzecznie firma

A. WACHSMANN

Kraków, ul. Krakowska L. 7

posiadająca na składzie wielki wybór pończoch, skarpetek, bielizny damskiej i męskiej oraz towarów modnych i galanteryjnych.

Sprzedaż hurtowna i częścowa.

Nowy rozkład jazdy ważny od 15 maja 1926

Odjazd z Krakowa do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.
Piotrowice	P 0:50	Bielska	3:17	Zywca	—	Cieszyna	7:12	Piotrowice	P 4:12	Wiednia	11:35
Bielska	4:15		7:30		8:30		9:27		8:20		19:29
Cieszyna	6:55		10:21		11:25		11:46		11:20		23:20
Zywca	9:40		12:52		14:59		15:28		16:13		—
Wiednia	14:20		17:55		19:00		19:24		18:50		—
	17:50		20:52		22:05		22:30		P 22:52		6:15
	21:10		0:27		—		—		—		—
Katowice	P 0:30	Trzebnica	P 1:15	Katowice	2:50	Poznań	—	Warszawa	P 8:35	Łódź	7:28
Dębina	X 7:15		8:16		9:30		—		—		—
Łódź	Z 9:30		10:31		—		22:13		19:35		18:23
Warszawa	Z 10:05		11:06		12:31		22:13		—		—
Poznań	Z 13:30		14:38		16:15		—		P 21:10		20:25
	P 14:10		14:57		16:15		—		P 21:10		20:25
	16:20		17:35		—		—		—		—
	P 17:30		18:15		P 19:16		P 4:15		—		—
	Z 19:05		20:13		P 21:40		—		—		—
	Z 19:20		20:30		22:21		—		5:35		4:40
	P 19:55		20:40		P 21:40		P 4:15		—		—
	21:40		22:43		0:08		P 6:30		—		—
	23:55		0:43		2:50		—		7:57		7:28
	PS 22:20		23:05		0:03		P 6:30		—		6:30
Tarnowa	P 2:20		P 3:27		7:35		P 4:54		8:20		P 9:07
Rzeszowa	P 2:50		P 4:12		—		—		—		S 9:07
Lwowa	P 6:40		P 7:48		14:10		9:05		P 12:35		13:50
Krynicy	7:40		9:44		14:01		11:46		16:55		—
Rozwadowa	11:10		13:09		—		—		—		20:00
Zagórza	11:40		13:45		20:43		16:11		21:30		—
	P 12:55		P 13:56		20:43		15:15		P 18:40		—
	15:30		17:32		—		19:32		—		—
	20:02		22:03		2:45		—		—		6:50
	20:50		22:42		—		0:47		6:05		6:50
	22:30		0:20		—		—		—		6:50
	23:20		1:26		7:35		3:50		9:50		—
Suchej	P 2:35	Zakopanego	P 7:25	Rabki	S 5:48	Wadowice	7:28	Oświęcimia	—	—	—
Rabki	PS 8:05		P 12:40		S 11:03		11:13	via Skawina	—	10:35	—
Zakopanego	8:50		15:43		13:20		11:13		—	—	—
N. Sącza	13:30		20:20		18:01		16:03		—	16:25	—
	19:10		—		S 23:42		22:22		—	—	—
	23:35		6:20		2:02		4:06		—	—	—
Bochni	§ 13:15	Kocmyrzowa	7:50	Wieliczki	9:06	Niepołomic	4:10				
	* 16:20		13:40		13:50		14:30				
			20:08		20:15						

Do Krakowa przyjeżdżają

Ze stacji:

Piotrowice 9:03, 10:37, 15:15, 19:00, 22:45. P 1:48.
Bielska 7:20.
Katowice 5:54, 8:25, P 9:45, 12:35, 16:05, 20:25, 22:00, P 23:10, P 2:05.
Warszawa P 2:08, 5:05, PS 6:10, 8:15, 16:42.
Lwowa P 0:20, 6:27, 6:38, 7:30, 9:00, 13:40, P 15:52, P 17:05, 17:22, P 22:00, PS 23:47, 18:35, 20:45.
Krynicy 6:27, 15:52, P 22:00.

Ze stacji:

Zakopanego 5:35, 15:02, 20:15, S 22:35, S 23:59.
Rabki 6:50, 15:02, S 20:35, 23:59.
Wieliczki 7:10, 12:10, 18:25.
Oświęcimia via Skawina 7:37, 19:26.
Niepołomic 8:10, 16:55.
Kocmyrzowa 6:25, 12:25, 18:57.
Tarnowa P 0:10, 5:25, 6:38, 7:30, 9:00, 13:40, 15:52, P 17:05, 17:22, 18:35, 20:45, P 22:00 PS 23:47.

Z Dworzec Zachodni. P posp., S sezonowy od 15 VI—15 IX., § tylko w soboty, * w dniu robocze do Słotwiny